

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

The Rebbe
כ"ב שבט משיחות שבת פרשת יתרו, כ"ף שבט
וליל יום ב' פרשת משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ב
בקשר עם יום היארצית-הלולא הרביעי של הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא נשמתה-ערן
זכותה-יגן-עלינו - - תרגום מאירית
22nd of Shevat

**From the talks of Shabbat Parshat Yitro, the 20th of Shevat, and the night and day
of Monday, Parshat Mishpatim, the 22nd of Shevat, 5752**

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin, Chaya
Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

(א)	
The 22nd of the month is associated with blessing, as alluded to in the number 22—"letters in you (בך)," which hints at "In you shall Israel be blessed (בך יברך ישראֵל)." That is, this is a day from which, through which, and with which the Jewish people are blessed in all their matters.	כ"ב בחדש קשור עם ברכה, כמרמז במספר כ"ב – אותיות "בך", שרומז על "בך יברך ישראֵל", דהינו, שזהו יום שממנו, על-ידו ואתו מתברכים בני ישראל בכל עניניהם.
Even more so: this day of "in you (בך)" itself is blessed, as is understood from the simple meaning of the verse "In you shall Israel be blessed (בך יברך ישראֵל)," that in their blessing (of Ephraim and Menashe), all of Israel is blessed. Similarly, in our case, this very day of "in you (בך)" is itself blessed, and through it, all of Israel is blessed.	יתרה מזו: היום של "בך" בעצמו מברך הוא, כמוכן מפשטות הפירוש (הכתוב) "בך יברך ישראֵל", שברכתם (של אפרים ומנשה) מתברכים כל בני-ישראל, ועל-דרך-זה בנדון דידן, שיום זה ("בך") גופא הוא מברך, ובו "יברך ישראֵל", כל בני ישראל.
"In you (בך)" signifies a blessing from which additional blessings flow—blessing upon blessing, endlessly, until the very end of the world (including even the "end" in the sense of concealment and hiddenness).	בך" היא ברכה כזו שממנה באות ברכות" נוספות, עוד ברכה ועוד ברכה, עד אין קץ ועד סוף כל העולם" (כולל – הסוף של עולם (מלשון) העלם והסתתר).
(ב)	
Likewise, it is understood regarding the yahrzeit on the 22nd of Shevat, that it is a day of blessing, from	וכמו-כן מובן גם בנוגע ליום היארצית כ"ב שבט, שזהו יום ברכה, שממנו מתברכים כל בני-ישראל – "בך יברך ישראֵל".

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

which all of Israel is blessed—"In you shall Israel be blessed (בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל)."	
Among the Jewish people, a yahrzeit is associated with elevation, as emphasized by the custom of reciting Kaddish on the yahrzeit due to the new and incomparable elevation that the soul experiences on that day.	אצל בני ישראל, יארצ'יט קשור עם עליה. כפי שמדגש בהמנהג דאמירת קדיש ביום היארצ'יט, בגלל העליה החדשה והעליה שלא בערה. שמתוטטפת אז בהנשמה
Although a yahrzeit is the day when the soul departs from the body—concealment and obscuration of the revelation of the Jewish soul, a "veritable part of G-d above," within the body, which is the greatest concealment imaginable, G-d forbid—its purpose (as with every descent) is to bring about an even greater elevation.	הגם שיארצ'יט הוא היום שבו היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, העלם והסתתר על הגלוי דנפשו מישראל, "חלק אלוהה ממעל ממש", בהגוף – שזהו הרי ההעלם הכי גדול שיכול להיות רחמנא-ליצלן – אבל הפונה בכך היא (כמו בכל ירידה) שזה יביא לעליה יותר גדולה
Each year, on the yahrzeit, an even greater elevation is manifested—beyond comparison to previous ascents—both for the soul and for those still in bodies below who had a connection with the soul.	ובכל שנה (ביארצ'יט) מתוטטפת בזה עליה גדולה יותר (שלא בערה להעליות שלפני זה), הן עליה להנשמה, והן לאלה שנמצאים נשמות בגופים (למטה) (ששהיה להם קשר עם הנשמה
They are granted additional length of days and good years, filled with Torah, mitzvot, and good deeds.	שמתוסף להם אריכות ימים ושנים טובות, מלאים בתורה ומצוות ובמעשים טובים
And furthermore, the main elevation is what will be achieved in the true and complete Redemption, both in the elevation of the soul through "those who dwell in the dust will awaken and rejoice," for it is known that the ultimate perfection (even of the soul) is specifically when souls are in bodies at the Resurrection of the Dead.	ועוד ועקר - העליה שנפעלת בגאולה האמתית והשלמה, הן העליה של הנשמה על-ידי "הקיצו ורננו שכני עפר", כידיע שתכלית השלמות (גם של הנשמה) היא דוקא נשמות בגופים בתחיית המתים
And also in the Jewish people who had a connection with the soul, as it is written, "He will eliminate death forever, and the Lord G-d will wipe away tears from all faces."	והן בבני ישראל שהיתה להם שיכות עם הנשמה - כמו-שכתוב "בלע המות לנצח ומחה"ה' אלקים דמעה מעל כל פנים

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

It is understood that when G-d Himself wipes away the "tears," it not only removes the previous sorrow (as is the simple meaning of "wiping away"), but through this, an additional ascent is achieved.	ומובן שפאָשר "ומחה" . . דמעה נעשה על-ידי הקדוש-ברוך-הוא עצמו ("ומחה ה' אלקים דמעה"), הריזה לא רק מבטל את הדמעה שהיתה לפני זה (כפשוטו ענין המחיה), אלא ששל-ידיזה נפעלת הוספה בעליה.
As also understood from Rashi's explanation: "Tear (דמעה)" in gematria is 119, meaning it is missing one from 120, which corresponds to the 120 permutations of the name "Elokim." Through "He will wipe away tears," the completion of 120 is achieved (the full gematria of "tear," including the kolel), and thus, "his days were one hundred and twenty years" – as was with Moshe Rabbeinu: "I am today one hundred and twenty years old; today my days and years are complete."	כמוכן גם מהפרש"י, ש"דמעה" בגימטריא קי"ט, והכונה בזה שחסר אחד מהק"כ צרופי שם "אלקים", ועל-ידי "ומחה ה' אלקים דמעה" נעשית השלמות ק"כ (הגימטריא של "דמעה" עם הכולל), - "והיו ימיו מאה ועשרים שנה", כפי שהיה אצל משה רבינו - "בן מאה ועשרים שנה". "אנכי היום", "היום מלא ימי ושנותי".
This represents the fulfillment and completion of days and years, both physically and spiritually, leading ultimately to eternal life in the true and complete Redemption.	מלוי ושלמות דמים ושנים, הן בגשמיות והן ברוחניות, וההמשך בזה עד - "בחיים נצחיים" בגאולה האמתית והשלמה.
(ג)	
This concept—that an elevation is accomplished through histalkus (passing)—is especially emphasized on the yahrzeit of the daughter of my father-in-law, the Rebbe, our generation's Nasi, on the 22nd of Shevat. In addition to her personal merit, she also carries the merit of her father, especially as her entire life was deeply connected to him, and she was educated by him.	ענין זה - העליה שנפעלת על-ידי הסתלקות - מדגישים במיוחד בהיארצות של בתו של כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו בכ"ב שבט. נוסף על זכותה האישית, יש לה גם זכות אביה, ובפרט שלכל חייה היתה קשורה במיוחד עם אביה, והתחנכה על ידו.
The Nasi of the generation—Nasi from the word "hisnasus" (elevation)—raises and uplifts the entire generation, for "the Nasi is everything." From this, it is understood that regarding his daughter, all matters related to her, including her histalkus, bring elevation to all.	נשיא הדור - נשיא מלשון התנשאות - מגביה ומנשא את כל הדור, שכן "הנשיא הוא הכל". ומזה מובן בנוגע לבתו, שכל עניניה, כולל ובמיוחד הסתלקותה - פועלים עליה בכלם.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

Particularly since her yahrzeit (on the 22nd of Shevat) falls in the same month (Shevat) as the yahrzeit of her father, the Rebbe (on the 10th of Shevat). The elevation and hisnasus of the Nasi of our generation is most revealed on the day of his hilula, as it is known that on this day, all of his deeds, Torah, and service throughout his life ascend and become revealed below, even bringing salvations on earth.	ובפרט שהיא רציט שלה (בכ"ב שבט) חל באותו חדש (שבט) כהיא רציט של אביה, כבוד קדשת מורי ורבי אדמו"ר (בעשירי בשבט), אשר העליה וההתנשאות דנשיא דורנו נמצאים בגלוי יותר ביום ההלולא שלו, כידוע שאז עולים כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו, וזה מתגלה למטה, עד שפועל ישועות בקרב הארץ.
This elevation and hisnasus of the souls above and of all Jews below will be fully realized in the true and complete Redemption, as mentioned earlier.	עד לשלמות העליה וההתנשאות בהנשמות – למעלה ובכל בני ישראל למטה – בגאולה האמתית והשלמה, כנזכר לעיל.
Especially as our generation is the last generation of exile and the first generation of Redemption, as my father-in-law, the Rebbe, the Baal HaHilula, declared many times that everything has already been completed, and now all that remains is to greet Moshiach in actuality.	ובפרט שדורנו זה הוא "הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה", כפי שכבוד קדשת מורי ורבי אדמו"ר בעל ההלולא הכריז והודיע כמה פעמים, שכבר סימו הכל, ועכשו צריך רק לקבל את משיח צדקנו בפעל ממש.
It is therefore understood that if, in the meantime, there was a histalkus, such as what happened on the 22nd of Shevat four years ago (in 5748), it is only to bring about the final and ultimate elevation—the elevation of the true and complete Redemption.	במילא מובן, שאם בינתיים היה ענין של הסתלקות, כפי שהיה בכ"ב שבט לפני ארבע שנים (שנת ה'תשמ"ח), הרי זה אך ורק בכדי לפעל את העליה היחידה שעדין נותרה – העליה דהגאולה האמתית והשלמה.
Thus, the blessing of this day, the 22nd of Shevat—"In you shall Israel be blessed"—is that blessings flow to every individual Jew and to the Jewish people as a whole.	ובזה מובנת הברכה ביום זה – ד"כ"ב שבט – "ברך יברך ישראל" – הברכות שנמשכות לישראל, לכל אחד ואחד ולכלל ישראל.
To each and every Jew and to the entirety of Israel. And especially—to the women and daughters of Israel, particularly through their conduct in accordance with her directives and example.	לכל אחד ואחד מישראל ולכלל ישראל. ובמיוחד – לנשי ובנות ישראל, ובפרט על ידי זה שמתנהגות על-פי הוראותיה ובדגמתה.
Blessings in all matters—both in material and spiritual aspects, and in both together.	ברכות בכל הענינים – הן בגשמיות והן ברוחניות, ובגשמיות וברוחניות גם יחד.
And such blessings, that from each blessing comes another blessing and yet another blessing—without end.	וברכות כאלה, שמכל ברכה נפעלת עוד ברכה ועוד ברכה עד אין קץ.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

(ד)	
Since the yahrzeit of the 22nd of Shevat is connected with my father-in-law, the Rebbe, the Nasi of our generation (the father of the one who passed away), and particularly (as mentioned above) since it occurs in the same month (Shevat) as his yahrzeit—when all of his deeds, Torah, and service are revealed—it is understood that this day is related to the overall mission of the Nasi of our generation and, consequently, to the entire generation (for "the Nasi is everything," and "the body follows the head").	מכיון שהיא רציט דכ"ב שבט קשור עם כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו (אבי הנפטר), ובפרט (כנזכר לעיל) שזה חל באותו חדש (שבט) של יום ההולולא שלו (כשכל מעשיו ותורתו ועבודתו עומדים בגלוי) – מובן שליום זה יש קשר עם כללות עבודתו של נשיא דורנו (במילא) של כל הדור כלו (כי "הנשיא הוא הכל" וביתר יושא גופא אדיל).
At the same time, it is understood that since the histalkus of the 22nd of Shevat took place several years after the histalkus of her father, my father-in-law, the Rebbe, and it occurred on a different day of the month, later than the yahrzeit of the 10th of Shevat, there is a unique significance in this timing, as a continuation and addition to his yahrzeit. It can also be said that this is hinted at in the number of the month (Shevat—the eleventh month) and in the number of the day of the month—22 (Shevat), which follows and adds to the tenth of the month, the yahrzeit of the Nasi of our generation, as will be explained further.	ביחד עם זה מובן, היות שההסתלקות דכ"ב שבט היתה כמה וכמה שנים לאחר ההסתלקות של אביה, כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר, וזה חל ביום אחר בחדש, מאחר יותר מיום ההולולא דיו"ד שבט – יש בה ענין מיוחד, בהמשך ובהוספה ליום ההולולא שלו. ויש לומר שזה מרמז גם במספר החדש (שבט) - חדש האחד עשר, ובמספר היום בחדש – כ"ב (שבט), שבא בהמשך ובהוספה לעשרי בחדש, יום ההולולא של נשיא דורנו, כדלקמן
From this, we must derive a lesson in the mission of our generation, in particular—the generation of the Nasi of our generation ("the Nasi is everything"), and specifically regarding the mission of Jewish women and girls, as they are connected with the yahrzeit of the daughter of the Nasi of our generation.	ומזה צריכים להוציא למוד בעבודה של דורנו במיוחד – להיותו הדור של נשיא דורנו ("שהנשיא הוא הכל"), ובמיוחד – למוד בנגוע לעבודתן של נשי ובנות ישראל, להיותן קשורות עם היארציט של בתו של נשיא דורנו.
Particularly in these days—close to the 22nd of Shevat—when the International Kinus HaShluchos (Conference of Emissaries) takes place, concluding on the 22nd of Shevat. As will be explained further.	ובפרט שבימים אלו - בסמיכות לכ"ב שבט מתקיים כנוס השלוחות העולמי (וסיומו הוא ביום כ"ב שבט). וכדלקמן

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

(ה)	
This can be understood based on what was mentioned earlier regarding this week's Torah portion (Yitro), the portion of Matan Torah, about the two aspects of the Ten Commandments— the "first commandments," which were spoken directly by G-d ("And G-d spoke all these words, saying"), and the "last commandments," which were conveyed through Moshe Rabbeinu (in Deuteronomy).	וַיֹּבֶן זֶה עַל־פִּי הַנִּזְכָּר לְעִיל בְּפִרְשֵׁת הַשָּׁבוּעַ (יִתְרוֹ), פִּרְשֵׁת מַתָּן תּוֹרָה, אִוֹדוֹת שְׁנֵי הָאִפְסָנִים בְּעֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת – הַ"דְּבָרוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת" שֶׁנֶּאֱמָרוּ עַל־יְדֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא ("וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר") וְהַ"דְּבָרוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת" שֶׁנֶּאֱמָרוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה (רַבֵּנוּ) בְּמִשְׁנֵה תּוֹרָה.
"And G-d spoke all these words, saying"—at Matan Torah, G-d gave the power to the Jewish people to make a dwelling place for Him in the lower realms, such that in this lowest world, His very essence and being would be revealed.	וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר – בְּמַתָּן תּוֹרָה נָתַן אֶת הַכֹּחַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת דִּירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ בַּתְּחִתּוֹנִים – שֶׁבַתְּחִתּוֹנִים יִהְיֶה הַגִּלּוֹי דְּעֶצְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹתוֹ וּמַהוּתוֹ.
To achieve this, two aspects are necessary: (1) The revelation of G-d's essence, and (2) Its drawing down into the lower realms. More specifically: (a) Making a dwelling place for G-d (though, so to speak, not G-d's very essence itself), and (b) The revelation of G-d's very essence, as expressed in "And G-d spoke."	וְלָזֶה נִדְרָשִׁים שְׁנֵי עֲנִינִים: (א) הַגִּלּוֹי דְּעֶצְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן (ב) הַהִמְשָׁכָה בַּתְּחִתּוֹנִים [וּבְפִרְטִיּוֹת יוֹתֵר: (א) דִּירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ (אָבֵל כְּבִיכּוֹל לֹא הוּא יִתְבָּרַךְ עֲצָמוֹ), וְ(ב) הַגִּלּוֹי דְּעֶצְמוֹתוֹ בְּעֶצְמוֹ, "וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים גּוֹ"].
Therefore, the Ten Commandments contained both of these qualities: The "first commandments," which were spoken by G-d Himself, grant the power to bring down G-d's very essence, while the "last commandments," conveyed by Moshe, give the power to extend this revelation into the lower realms—not by nullifying their existence through an overwhelming revelation from above, but rather by transforming them from within.	וְלָכֵן הָיוּ בְּעֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת שְׁתֵּי הַמַּעֲלּוֹת: הַ"דְּבָרוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת" שֶׁנֶּאֱמָרוּ עַל־יְדֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נּוֹתְנִים אֶת הַכֹּחַ לְפַעֵל אֶת הַהִמְשָׁכָה דְּעֶצְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַ"דְּבָרוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת" שֶׁנֶּאֱמָרוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נּוֹתְנִים אֶת הַכֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ זֹאת בַּתְּחִתּוֹנִים – מִצַּד עֲנִינָם הֵם (לֹא עַל־יְדֵי בִטּוֹל מְצִיאוֹתָם מִצַּד תִּקְוָה הַגִּלּוֹי מַלְמַעְלָה).

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

And similarly, within the "first commandments" themselves, these two aspects were present: (a) The revelation of the concept of "eleven," which is a unique quality beyond "ten"—it represents the singularity that is the source of all the commandments ("I am the Lord your G-d"), the level of "You are One but not in a numerical count," the inner dimension of Keter, reaching G-d's very essence, beyond the ten Sefirot.	ועל־דִּרְגָּה ב' הדְּבָרוֹת הראשונות עֲצָמָן הָיוּ על־דִּרְגָּה ב' עֲנִיָּים אֵלֶּה: (א) הַגְּלוּי ד' אֶחָד עֶשֶׂר (מִיָּחָד שִׁבְעָשָׂר... שֶׁהוּא אֶחָד שֶׁהוּא רֹאשׁ לְכָל הַדְּבָרוֹת, "אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֶיךָ"), בְּחִינַת "אֶנֶּךָ הוּא חָד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן", בְּחִינַת פְּנִימִיּוּת הַכֶּתֶר עַד עֲצָמוֹתָיו וּמְהוּתוֹ יִתְבָּרָה, שְׁלֵמַעְלָה מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת.
(b) This revelation was drawn into the framework of the Ten Commandments (including the fact that "I am" is one of the ten), as Torah is connected to the structure of creation, which is based on the number ten (ten Sefirot, ten utterances of creation).	וְ(ב) גְלוּי זֶה נִמְשָׁךְ בְּעֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת (כֹּלֵל כָּפִי ש' אֲנִכִּי" הוּא אֶחָד מִהַעֲשָׂרָה), כָּפִי שֶׁהַתּוֹרָה קְשׁוּרָה עִם סֵדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁמִיּוּסָד בְּמִסְפָּר (עֶשְׂרָה) (עֶשֶׂר סְפִירוֹת, עֶשְׂרָה מְאֻמְרוֹת.
This influence extended even into the natural order itself, reaching this lowest world. As the sages say, the voice of "I am the Lord" permeated all four directions, from heaven to earth, and caused complete stillness in creation—no bird chirped, no ox lowed, etc.	עַד שֶׁזֶּה פָּעַל גַּם בְּסֵדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת עֲצָמוֹ, עַד בְּעוֹלָם הַזֶּה הִתְחַתָּן (כְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ ז"ל שֶׁהַקוֹל ד' אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֶיךָ" הִגִּיעַ מְכַל ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם וּמִשְׁמַיִם וְאָרֶץ, וְצִפּוֹר לֹא צוּחַ, עוֹף לֹא פָּרַח, (שׁוֹר לֹא גָעָה" וְכוּ).
However, at Matan Torah, the revelation of "And G-d spoke" was from above, as expressed in "And the Lord descended upon Mount Sinai, and G-d spoke."	אֲמָנָם, בְּמִתָּן תּוֹרָה, הַגְּלוּי ד' וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים" הָיָה מֵצֵד לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּרֶד ה' עַל הַר סִינַי, וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים".
Therefore, the revelation in the lower realms was only temporary. Once the shofar sounded and the Divine Presence withdrew from the mountain, the people were permitted to ascend it, as the mountain itself returned to its prior state.	וְלִכֵּן הַגְּלוּי בְּתַחְתּוֹנִים הָיָה רַק לְפִי שָׁעָה [וּבְמִשְׁחָה הַיּוֹבֵל (כְּאִשְׁרֵי נִסְתַּלְקָה הַשְׂכִּינָה מִהַר סִינַי) – הִמָּה יַעֲלוּ בָהֶר", כִּיּוֹן שֶׁהַר סִינַי נִשְׁאַר [כְּמִקְדָּם].
This revelation nullified the existence of the lower realm (as seen in "their souls departed" and "no bird chirped"), because in its natural state, the lower realm (symbolized by "ten") was unable to fully receive the revelation of "eleven" (G-d's absolute unity).	וּבִאֲפֵן שֶׁזֶּה פָּעַל בְּטוֹל מְצִיאוֹת הַתַּחְתּוֹן ("פְּרָחָה נִשְׁמָתָן", וְעַל־דִּרְגָּה זֶה "צִפּוֹר לֹא צוּחַ" וְכוּ). כִּי הַתַּחְתּוֹן (בְּחִינַת "עֶשֶׂר") מֵצֵד עֲנִיָּו – לֹא הָיָה יָכֹל לְקַבֵּל (בְּשִׁלְמוּת) אֶת הַגְּלוּי ד' וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים" (בְּחִינַת "אֶחָד עֶשֶׂר").

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

At that time, they received the power to draw down the level of "eleven" into "ten." However, the primary revelation that remained openly below was the level of "ten" (as it exists in the structure of creation)—the Ten Commandments. The revelation of "eleven" ("And G-d spoke") was concealed afterward (and they subsequently heard Torah from Moshe Rabbeinu) so that the lower realms themselves, in their own nature, would be able to receive it.	קבלו אז את הכח להמשיך "אחד עשר" גם ב"עשר", אבל בגלוי (למטה) נשאר (בעקר) הגלוי דבחינת "עשר" (דסדר השתלשלות) – עשרת הדברות. מה-שאין-כן הגלוי ד"אחד עשר" ("וידבר אלקים") נתעלם לאחר-מכן (ונשמעו דברי תורה מפי משה רבינו), בכדי שגם התחתונים מצד ענינם הם – יוכלו לקבל זאת.
The ultimate goal is that the Jewish people, through their own efforts (not through a direct revelation from above, such as "And G-d spoke"), while being engaged within the physical world ("when you go to a city, follow its customs"), should bring the revelation of "eleven" into "ten"—by transforming the lower realms ("ten") so that they themselves become vessels fit to receive the revelation of "eleven."	שלמות הכונה היא, שבני ישראל, על ידי עבודתם בכח עצמם (לא באמצעות הגלוי מלמעלה ד"וידבר אלקים") בהיותם בהתלבשות בתחתונים ("אזלת לקריתא – הלך בנימוסה"), ימשיכו את הגלוי ד"אחד עשר" ב"עשר" על-ידי הפיכת התחתונים ("עשר") שיהיו כלי מכשיר "לקבלת הגלוי ד"אחד עשר".
This is accomplished by studying Torah with their physical speech in a way that "My tongue will declare Your words" (saying the words of G-d Himself), and by engaging in their divine service in the world so that the lower realms themselves become a dwelling place for G-d.	על-ידי-זה שהם לומדים תורה עם כח הדבור הגשמי שלהם, באפן ד"תען לשוני אמרתך" ("לאמר" את דבר ה' ממשי) ועושים את עבודתם בעולם באפן שהתחתונים עצמם נעשים כלי ודירה לו יתברך.
Then, the revelation of "eleven" is drawn into "ten" in a way that is permanent and eternal—just as it will be fully realized in the true and complete Redemption. Since this transformation is achieved not by a revelation from above but rather by the lower realms themselves, in their own nature and existence, it becomes an enduring reality.	ואזי נמשך הגלוי ד"אחד עשר" ב"עשר" באפן של קביעות ונצחיות – כפי שיהיה בשלמות הגלוי בגאולה האמתית והשלמה – כיון שזה בא (לא מצד כח למעלה, אלא) על-ידי התחתונים מצד ענינם וגדרם הם.
(i)	
Based on this, we can understand the unique quality of our generation—the generation of my father-in-law, the Rebbe, the Nasi of our generation:	על-פי-זה יובן חדושו של דורנו זה – הדור של קבוד-קדשת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו:

The Rebbe

22nd of Shevat

כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

Many times, it was emphasized the extraordinary quality of our generation—it is the last generation of exile and the first generation of Redemption. As mentioned above (section 3), this is the generation that brings to completion the efforts and divine service of all previous generations—finishing the final refinement of exile. In the words of my father-in-law, the Rebbe: "polishing the buttons." Our service is to bring Redemption in actuality, not only for our generation but for all the generations before us!	דובר פְּעָמִים רבות אודות החדוש והעלוי הנפלא של דורנו – הדור האחרון של הגלות והדור הראשון לגאולה (כנזכר לעיל סעיף-ג') שבו הוא הגמר והסיום ד' מעשינו ועבודתנו" של בני ישראל במשך כל הדורות שלפני זה, לסיום את הברורים האחרונים בגלות, ובלשון "כבוד-קדשת מורי וחמי אדמו"ר – לצחצח את הכפתורים"; עבודתנו מתבטאת בהבאת הגאולה בפעל עבור דורנו ועבור כל הדורות! שלפני זה
In other words, our generation completes the work of all the Jewish people throughout history—to bring down (through the effort of the "lower realm") the revelation of "eleven" into "ten," so that the lower world (represented by "ten") itself becomes a vessel fit to receive the revelation of G-d's very essence ("eleven").	כלומר, שבדור זה מסיימים את מעשינו ועבודתנו של בני-ישראל במשך כל הדורות להמשיך (על-ידי עבודת התחתון) את הגלוי דבחינת "אחד עשר" ב"עשר", שהתחתונים (בחינת "עשר") מצד גדרם הם יהיו מוכנים ומכשרים לקבלת הגלוי דעצמותו יתברך ("אחד עשר").
It can be said that this is hinted at in the yahrzeit of my father-in-law, the Rebbe—a day when all of his deeds, Torah, and divine service are revealed in their completeness. This occurs on the tenth day of the eleventh month: the revelation of light ("day," "the tenth") is associated with and comes together with the renewal ("month") of "eleven"—which transcends the natural order.	יש לומר, שענין זה מרמז ביום ההלולא דכבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר (בו כל מעשיו ותורתו ועבודתו נמצאים בגלוי ובשלמות), יום העשירי בחדש האחד-עשר: הגלוי אור ("יום") ד'עשירי קשור ובא יחד עם ה("חדש" מלשון) חדוש ("ד'אחד עשר" (שלמעלה מסדר השתלשלות ה("חדש" מלשון) חדוש ד'אחד עשר" נמשך "בהגלוי אור ("יום") ד'עשירי
The renewal ("month") of "eleven" is drawn down into the revealed light ("day") of "ten."	ה("חדש" מלשון) חדוש ד'אחד עשר" נמשך "בהגלוי אור ("יום") ד'עשירי
(ז)	
Within the generation of the Nasi of our generation itself, there are several stages and periods. Generally, there are three main stages:	בדורו של נשיא דורנו גופא ישנם כמה שלבים ותקופות, ובכללות – שלושה שלבים
(a) The tenth day of the eleventh month (10 Shevat 5710) — the conclusion of the period of my father-in-law, the Rebbe, the Nasi of our generation, in his physical life in this world.	א) יום עשירי לחדש אחד עשר (י"ד שבט) תש"י) – סיום התקופה של עבודת כבוד-קדשת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו בחייתו בעלמא דין.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

(b) The day after—the eleventh day of the eleventh month (11 Shevat), and especially in the twelfth year (5711)—when a new period began, and the lights of the seventh generation were placed upon him, from the Alter Rebbe (or the ninth generation from the Baal Shem Tov).	(ב) היום למחרתו – יום אחד עשר לחדש אחד עשר (היום הראשון השלם לאחר ההסתלקות), ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א) – כשהתחיל ההמשך והחדוש של תקופה חדשה, ונתלו המאורות של הדור השביעי מאדמו"ר (הזקן) (או הדור התשיעי מהבעל שם טוב).
(c) The period following the histalkus of the daughter of my father-in-law, the Rebbe, on the 22nd of the eleventh month (22 Shevat 5748).	(ג) התקופה לאחר ההסתלקות בתו של כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר ביום כ"ב לחדש (אחד עשר) (כ"ב שבט תשמ"ח).
It can be said that these three periods generally express three levels in the completion of the work of making a dwelling for G-d in the lower realms—the drawing down of the level of "eleven" into "ten."	ויש לומר, שג' תקופות אלו מבטאות בכללות ג' דרגות בסיום העבודה של "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים", המשכת בחינת "אחד עשר" בבחינת "עשר".
Since this must take place within the framework of the lower realms themselves, the work must progress step by step, from below upward.	כי בכדי שזה יהיה בגדר התחתונים, צריכה העבודה להיות דרגא אחר דרגא מלמטה למעלה.
(a) The work—to the point of completing and perfecting the work in the world, within the level of "ten," in order to prepare the world to receive the revelation of "eleven" (G-dliness beyond creation) without nullifying its existence (as was the case at Matan Torah). However, at this stage, the emphasis remains primarily on "ten," except that within "ten" itself, it is fashioned as a vessel for "eleven." Nevertheless, the distinction between "ten" and "eleven" is still apparent, as the work must occur within the framework of the lower realm, which remains on the level of "ten" (and not yet "eleven").	(א) העבודה – עד לסיום ושלמות העבודה בעולם, בדרגת "עשר", בכדי להכין את העולם לקבל את הגלוי ד"אחד עשר" (אלקות שלמעלה מעולם), ושלם יתבטל ממציאותו (כפי שהיה במתן תורה). אבל בזה מדגש בעקר ובגלוי הענין ד"עשר", אלא שב"עשר" גופא – כפי שנעשה כלי ל"אחד עשר". ובאפן שעדין נכר חלוק בין "עשר" ל"אחד עשר", מהאי טעמא גופא שזה צריכה להיות בגדר התחתונים והתחתונים נמצאים עדין בדרגת "עשר" (ולא "אחד עשר").
(b) The revelation of "eleven" itself, until "ten" is elevated to "eleven." Meaning, that "eleven" influences "ten" as well, but the main sensation is the revelation of "eleven," and "ten" becomes absorbed and included within "eleven."	(ב) הגלוי ד"אחד עשר" עצמו, עד ש"עשר" מתעלה ל"אחד עשר". דהינו, ש"אחד עשר" פועל גם ב"עשר", אבל בעקר מרגש הגלוי ד"אחד עשר" (וה"עשר" נכלל ונעשה חלק מן "אחד עשר").

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

(c) The complete fusion and unification of "ten" (from its own perspective) and "eleven" (from its own perspective), where the lower realms themselves, in their own nature, become a dwelling place for G-d's very essence. At the same time, even though this is a dwelling place for G-d, it is still, so to speak, a separate entity from the "dweller" Himself, as it remains within the realm of "ten," distinct from "eleven." However, ultimately, the dwelling place and the "dweller" become one, as expressed in the well-known phrase: "The created existence is one with the true existence."	ג) שלמות החבור והיחוד ד"עשר" (מצד ענינו) הוא) ו"אחד עשר" (מצד ענינו הוא), שתחתונים מצד ענינם הם נעשים דירה לו יתברך, לעצמותו יתברך. ביחד עם זה שזוהי "דירה לו יתברך" (אבל עדין דבר נפרד כביכול מהדיר עצמו, בהיותה בדרגת "עשר" הנפרד מ"אחד עשר") – נעשית ה"דירה בתחתונים" דבר אחד עם ה"דיר", ובלשון הידוע: "היש הנברא הוא (דבר "אחד עם) היש האמתי".
It can be said that these last two aspects correspond to two levels within "eleven" itself: one level of "eleven" that is still somewhat related to "ten" and thus can influence "ten" (either by nullifying it, as at Matan Torah, or in a way where "ten" remains a distinct existence); and a second level of "eleven," which represents G-d's very essence—"You are One, but not in a numerical count"—which is entirely beyond both "ten" and "eleven" and therefore has the power to fully unite them.	ויש לומר, שב' הענינים האחרונים הם כנגד ב' דרגות ב"אחד עשר" גופא: "אחד עשר" שבערך ושיה' ל"עשר", ולכן יש ל"אחד עשר" פעלה על דרגת "עשר", או באפן של בטול (כפי שהיה במתן תורה), או באפן ש"עשר" מצד-עצמו נשאר סוף-סוף מציאות נפרדת מ"אחד עשר"; ו"אחד עשר" שמרמז על עצמותו יתברך – "אנת הוא חד ולא בחשבון" – שאינו בערך לגמרי ל"עשר" ול"אחד עשר", ולכן יש בכחו לחבר ולאחד את שניהם בשלמות.
(n)	
Based on this, we can understand the distinction between the three previously mentioned periods:	ועל-פי-זה יש לומר החלוק בין ג'התקופות . הנזכרות-לעיל
The tenth day of the eleventh month represents the completion and conclusion of the work of refining the final remnants of exile—"polishing the buttons." In the context explained earlier, this is the completion of the work over generations to draw "eleven" into "ten." However, at this stage, "ten" and "eleven" still remain distinct (from the perspective of the lower world): "ten" represents the days, while "eleven" represents the months. This is because the level of "eleven" ("And G-d spoke"—which is beyond creation) has not	יום העשירי בחדש האחד עשר קאי על סיום וגמר העבודה של "ברור השירים" האחרונים של הגלות, לצחצח הכפתורים". ובסגנון האמור: סיום ושלמות העבודה במשך הדורות להמשיך "אחד עשר" ב"עשר", אבל באפן שעדין ישנם ב' ענינים נפרדים (מצד גדרי התחתונים): "עשירי" מצד הימים ו"אחד עשר" מצד החדשים – כי הדרגא ד"אחד עשר" ("וידבר אלקים גו") שלמעלה מהעולם, עדין לא חדרה לגמרי בעולם ("עשר").

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

yet fully permeated the world ("ten"). Thus, while the renewal (month) of "eleven" exists, the revealed work (from the perspective of days, which represent light and revelation) remains primarily within the framework of "ten."	
The following day—the eleventh day of the eleventh month—represents an additional ascent following the work of the tenth day of the eleventh month. After completing that stage, we now ascend further (as per the principle of "ascending in holiness") to the revelation ("day") of "eleven," in such a way that even the revelation of the tenth day is elevated to the level of "eleven." At this stage, "eleven" exists both in terms of the month (renewal) and the day (revelation), meaning that "eleven" is drawn into both the recipient (the moon, which represents the month) and the influencer (the sun, which represents the day). However, this entire process still remains within the realm of "eleven" as it is somewhat related to "ten."	היום למחרתו – יום אחד עשר לחדש אחד עשר – מורה שנוסף, ולאחרי העבודה דיום עשירי בחדש אחד עשר, מגיעים ומתעלים (על-פי הכלל ד'מעלין בקדש') גם להגלי' ("יום") ד'אחד עשר', ובאופן כזה שזה מעלה גם את "הגלי' דיום העשירי להדרגא ד'אחד עשר יום
At this stage, "eleven" exists both in the framework of months (the recipient—moon) and days (the influencer—sun). However, this still remains within the category of "eleven" that is somewhat relative to "ten."	אזי ישנו "אחד עשר" – הן מצד החדש ("חדש אחד עשר") והן מצד היום והגלי' ("יום אחד עשר"), "אחד עשר" הן כפי שזה נמשך למקבל (לבנה – "חדש"), והן כפי שזה מצד המשפיע (חמה – "יום"). אבל כל-זה הוא בדרגא ד'אחד עשר" ששיר' ובערך ל'עשר
At this stage, we reach an even higher level—where all refinements have already been completed, the "buttons" have already been polished, and all that remains is to be prepared to receive Moshiach Tzidkeinu. This represents the ultimate level of "eleven," which is entirely beyond "ten" and brings about the complete fusion of "ten" (as it exists in its own framework) and "eleven" (as it exists in its own framework).	בזה גופא מגיעים אחר-כך לדרגא גבוהה יותר – שאחזים כבר לאחר סיום עבודת כל הברורים, ואף כבר "צחצחו את הכפתורים" וכו', וצריכים רק להיות מוכנים לקבלת משיח צדקנו – השלמות ד'אחד עשר' (לגמרי שלא בערך ל'עשר'), שפועל חבור ואחוד ד'עשר' (מצד ענינו הוא) ו'אחד עשר' (מצד ענינו הוא

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This concept is alluded to in the 22nd of Shevat: the number 22 represents "eleven" doubled (eleven days from the eleventh day of the eleventh month). In other words, within the days of the month itself, there are two instances of "eleven" (in addition to the fact that the month itself is "eleven").	כְּמֵרָמָז בְּכ"ב שְׁבֵט: כ"ב הוא "אֶחָד עָשָׂר" בְּכַפְלִים (אֶחָד עָשָׂר יוֹם מִיוֹם הָאֶחָד עָשָׂר בַּחֹדֶשׁ הָאֶחָד עָשָׂר). דְּהִינוּ, שְׁבִימִי הַחֹדֶשׁ עִצְמָם – יֵשׁ ב' פְּעָמִים "אֶחָד עָשָׂר" (נוֹסֵף לָכֵן שֶׁזֶהוּ בַּחֹדֶשׁ "אֶחָד עָשָׂר").
This represents the ultimate perfection of "eleven"—the complete unity of "ten" with "eleven." In this state, "eleven" functions in two ways: (1) "eleven" as it elevates "ten" (the lower realms), and (2) "eleven" in its purest form, as it exists within itself—emanating directly from G-d's very essence. Additionally, this level reflects the ultimate fusion of both aspects together.	וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁזֶה מוֹרָה עַל תְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת ד' "אֶחָד עָשָׂר" (הַתְּאֻדּוּת "עָשָׂר" עִם "אֶחָד עָשָׂר"), שֶׁגַּם בְּדִרְגָּת הַגְּלוּיִים וּבְדִרְגָּת הַמְּשֻׁפָּע ("יוֹם") יֵשׁ הֵן "אֶחָד עָשָׂר" כְּפִי שֶׁזֶה מַעֲלָה אֶת ה' "עָשָׂר" (תַּחְתּוֹנִים), וְהֵן "אֶחָד עָשָׂר" מֵצֵד עִצְמוֹ, מֵצֵד עֵצֶם הַמְּשֻׁפָּע – "אֶחָד עָשָׂר" בְּטִהְרוֹתָו מִמָּשׁ, מֵצֵד עִצְמוֹתָו – יִתְבָּרַךְ, וְכֵן – חֲבוּר שְׁנֵיהֶם יָחַד.
In other words, after achieving the complete fusion of "ten" and "eleven" within the eleventh month—the completion of the Jewish people's work in drawing down the level of "eleven" into the Ten Commandments that were given from above at Matan Torah—another "eleven days from Horeb" is added, representing the revelation of "Bach" (בך), corresponding to the twenty-two letters of the Torah.	כְּלוֹמַר, שֶׁלְאַחֲרֵי שִׁישְׁנָה הַשְּׁלֵמוֹת ד' "עָשָׂר" ו' "אֶחָד עָשָׂר" בַּחֹדֶשׁ הָאֶחָד עָשָׂר, שְׁלֵמוֹת הָעֲבוּדָה דְּבִנְי־יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת "אֶחָד עָשָׂר" ב' "עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת" שֶׁנִּתְּנוּ מִלְּמַעְלָה בְּמַתַּן תּוֹרָה, נוֹסֵף עוֹד פְּעַם "אֶחָד עָשָׂר יוֹם מִחוּרָב" – הַגְּלוּי ד' "בָּךְ" כְּנֶגֶד כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה.
This suggests the highest level in Torah as it is connected to "eleven"—a doubled "eleven" (which is even beyond "eleven" itself). It transcends the level of Torah as it is expressed within the Ten Commandments and represents Torah as it is completely unified with G-d's very essence—"Torah and the Holy One, Blessed Be He, are entirely one."	וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁזֶה מוֹרָה עַל הַדִּרְגָּא הָעֲלִיוֹנָה** שֶׁבְּתוֹרָה כְּפִי שֶׁהִיא קְשׁוּרָה עִם "אֶחָד עָשָׂר", ו' "אֶחָד עָשָׂר" בְּכַפְלִים (שֶׁלְּמַעְלָה יוֹתֵר גַּם מ' "אֶחָד עָשָׂר" גּוּפָא), שֶׁלְּמַעְלָה מִתּוֹרָה כְּפִי שֶׁהִיא מִתְבַּטָּאת ב' "עֲשֻׁרָה" ("עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת") – תּוֹרָה כְּפִי שֶׁהִיא דְּבַר אֶחָד עִם עִצְמוֹתָו יִתְבָּרַךְ, "אִוְרִיתָא וְקְדוּשָׁא בְּרִיךְ-הוּא כֻּלָּא חַד.
This is reflected in the number twenty-two, which represents the letters of the Torah and alludes to the Divine essence ("Bach"—בך) upon which everything is based. Through these twenty-two letters of the Torah, a Jew becomes completely unified with "Bach"—the infinite essence of G-d.	כְּמֵרָמָז בְּמִסְפַּר כ"ב הָאוֹתִיּוֹת "בָּךְ" – שֶׁשֶּׁקוּעַ** עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ("בָּךְ") – בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עִצְמוֹתָו יִתְבָּרַךְ, "בָּךְ" – בְּעִצְמוֹתָךְ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יְהוּדִי מֵאֶחָד עִם "בָּךְ", עִצְמוֹת אֵין-סוּף בְּרוּךְ הוּא.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This unity extends into all aspects of existence and their details (which manifest in the framework of "ten"—such as the ten soul faculties). Ultimately, it leads to the fulfillment of "In You, Israel shall be blessed"—meaning that Israel (each and every Jew, as well as the collective Jewish people) receive blessings from "Bach," from G-d's very essence.	וְזֶה נִמְשָׁךְ בְּכָל עֲנִיָּו וּפְרָטִיו (שְׂבָאִים לְיָדֵי בְטוּי בְּבַחֲנִית "עֶשֶׂר", "עֶשֶׂר" כְּחוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכו') בְּאֶפֶן שֶׁל "בָּךְ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל", שִׁישְׂרָאֵל (כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְכָלל יִשְׂרָאֵל) מִתְבָּרְכִים בְּכָל הַבְּרָכוֹת – מִבָּךְ, בְּעֶצְמוֹתֶךָ.
(ט)	
It can be suggested that this idea is also alluded to in the name of the departed—Chaya Mushka:	וַיֵּשׁ לֹמֶר שְׂדֵה מְרֻמָּז גַּם בְּשֵׁם הַנִּפְטָרָת – "חַיָּה מוֹשְׁקָא
"Chaya" (from the word "life") refers to the general vitality of the soul (a "portion of G-d above, truly"), which is drawn from the Source of Life, G-d's very essence.	חַיָּה" (מִלְשׁוֹן "חַיִּים") מְרֻמָּז וְקָאֵי עַל כָּלִלוֹת חַיֵּי הַנֶּשְׁמָה ("חֵלֶק אֱלֹקִים מִמַּעַל מִמֶּשֶׁת"), שֶׁנִּמְשָׁכִים מִמְקוֹר הַחַיִּים בְּעֶצְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.
Within the soul's vitality, there are generally two levels: (1) Inner vitality—the light and energy of the soul as it is internally clothed within the body (and within its inner faculties), and (2) Encompassing vitality—the soul's energy that transcends its direct investment within the body (which is generally expressed in the encompassing faculties, such as will and pleasure).	בְּחַיּוֹת (הַנֶּשְׁמָה) גּוּפָא יִשְׁנֵן בְּכָלִלוֹת ב' דְּרָגוֹת: (א) חַיּוֹת פְּרָטִי (פְּנִימִי) – אֹר וְחַיּוֹת הַנֶּשְׁמָה אֲשֶׁר מִתְלַבֵּשׁ בְּאֶפֶן פְּנִימִי וּפְרָטִי בְּהִגּוּף (וּבִכְחוֹת הַפְּנִימִיִּים), וְ(ב) חַיּוֹת כָּלְלִי (מְקִיף הַנֶּשְׁמָה) שֶׁלֹּמַעְלָה מִהַתְלַבְּשׁוֹת (בְּאֶפֶן הַנֶּשְׁמָה-הַפְּנִימִי) בְּהִגּוּף (וּבְכָלִלוֹת - הִרְיָזָה מִתְבַּטָּא בְּכָחוֹת הַמְקִיפִים, רָצוֹן וְתַעֲנוּג.
These two aspects are reflected in the two names "Chaya Mushka": "Chaya" primarily refers to the inner vitality, which enlivens the body in an internalized way. "Mushka"—which is a type of fragrant spice (upon which the blessing "Borei Minei Besamim" is recited) and, according to some opinions, one of the eleven ingredients of the incense—corresponds to the encompassing vitality of the soul. As is known, fragrance is an aspect of Makif (encompassing light)—unlike food, which is tasted and absorbed internally into the body, becoming part of one's flesh and blood, fragrance "revives the soul".	וַיֵּשׁ לֹמֶר שֶׁב' עֲנִיָּוִים אֵלָיו מְרֻמָּזִים בְּב' הַשְּׁמוֹת "חַיָּה מוֹשְׁקָא": "חַיָּה" קָאֵי (בְּעֵקֶר) עַל הַחַיּוֹת הַפְּנִימִיִּת, שֶׁמַּחֲיָה אֶת הַגּוּף בְּדֶרֶךְ הַתְלַבְּשׁוֹת פְּנִימִית, וִי"מ מוֹשְׁקָא" – שְׂדֵהוּ מִן רֵיחַ בְּשָׂמִים (וּמְבָרְכִים עָלָיו "בּוֹרָא מִיְּנֵי בְשָׂמִים"), וְלִכְמָה יְדֻעוֹת הִרְיָזָה אֶחָד מִ"א סִמְמָנֵי הַקְּטָרֶת (מֵר) – קָאֵי עַל מְקִיף הַנֶּשְׁמָה, כִּידוּעַ שְׂרִיחַ הוּא עֲנִין שֶׁל מְקִיף (לֹא כְּמֵאֵל שְׂטוּעָמִים אוֹתוֹ וְהוּא נִכְנָס בְּפְנִימִיּוֹת וְנִעֲשֶׂה דָם וּבָשָׂר כְּבָשָׂרוֹ), וְרֵיחַ מְשִׁיב אֶת הַנֶּפֶשׁ.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This is why we recite "Borei Minei Besamim" on Motzaei Shabbat, to revive the soul, which grieves the departure of Shabbat and the loss of the extra soul that was present during Shabbat. Because fragrance affects the encompassing aspect of the soul, it has the power to draw renewed vitality into the body. Even more so, the soul itself derives pleasure from fragrance.	שְׁלַחַן מְבָרְכִים "בוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׁמִים" בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, כְּדִי לְהַשִּׁיב אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִיא דּוֹאֶבָה לִיצִיאת הַשַּׁבָּת, בְּשִׁבִּיל הַנֶּשְׁמָה יִתְּרָה שֶׁהִלָּכָה וכו', כִּי רֵיחַ (שֶׁמֶגִּיעַ לְמִקְיָף הַנֶּשְׁמָה) יֵשׁ בְּכחוֹ לְהַמְשִׁיךְ חַיּוֹת חֲדָשָׁה בְּהַגּוּף. עַד יִתְּרָה מִזֶּה – הַנֶּשְׁמָה נִהְיִית מִן הָרֵיחַ.
In general, among the five names by which the soul is called—Nefesh, Ruach, Neshama, Chaya, and Yechida—"Chaya" corresponds to Nefesh, Ruach, and Neshama (the inner levels), while "Mushka" (fragrance) corresponds to Chaya and Yechida (the encompassing levels).	וּבְכָללֹת - בְּחֻמְשָׁה שְׁמוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ לָהּ (לְנֶשְׁמָה), "נֶפֶשׁ רוּחַ נֶשְׁמָה חַיָּה יְחִידָה" – "חַיָּה" קָאֵי עַל "נֶפֶשׁ-רוּחַ-נֶשְׁמָה" (פְּנִימִיּוֹת), וְ"מוֹשְׁקָא" (רֵיחַ) קָאֵי עַל "חַיָּה-יְחִידָה" (מְקִיפִים).
More specifically, "Chaya" refers to the level of Chaya within the soul (an encompassing light that is closer to being internalized), while "Mushka" corresponds to Yechida, the highest level of the soul, which is beyond all internalization—a "Makif of Makif," the soul of the soul.	וּבְפֶרֶטִיּוֹת יֵשׁ לוֹמֵר – שֶׁ"חַיָּה" קָאֵי עַל "חַיָּה" שֶׁבְּנֶשְׁמָה (מִקְיָף הַקְּרוֹב אֶל הַפְּנִימִי), וְ"מוֹשְׁקָא" ("– עַל "יְחִידָה" (מִקְיָף דְּמִקְיָף, "נֶשְׁמָה לְנֶשְׁמָה).
Ultimately, it refers to the very essence of the soul, which transcends even these five names and from which fragrance itself draws renewed vitality, pleasure, and delight into the person's soul.	וְעַד - עַל עֵצֶם הַנֶּשְׁמָה (שֶׁלְמַעֲלָה מֵהַחֻמְשָׁה) שְׁמוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ לָהּ), שֶׁמֶשֶׁם בְּעֵצֶם מִמְּשִׁיךְ הָרֵיחַ "חַיּוֹת חֲדָשָׁה וְהִנָּאָה וְתַעֲנוּג בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם.
When these two names, "Chaya Mushka," are united as one name of one person, this indicates the fusion and unification of these two dimensions—where the revelation of the Makif and the very essence of the soul (corresponding to "eleven" and the eleven incense spices) is drawn down and internalized (not merely in an encompassing manner, like fragrance alone, but also as an inward experience within the body and the ten inner faculties).	וְכַאֲשֶׁר שְׁתֵּי תִבּוֹת אֵלוּ ("חַיָּה מוֹשְׁקָא") בָּאוֹת בְּיַחַד כְּשֵׁם אֶחָד שֶׁל אָדָם אֶחָד, הִרְיָזָה מוֹרָה עַל הַחֲבוּר וְהֶאֱחָד שֶׁל שְׁנֵי הָעֲנָנִים יָחַד – שֶׁהִגְלִי דְּמִקְיָף וְעֵצֶם הַנֶּשְׁמָה ("אֶחָד עֶשְׂרִי", כִּנּוּג הַ"א סְמֻמֵּי הַקְּטֹרֶת) נִמְשָׁךְ וּמִתְלַבֵּשׁ (לֹא רַק בְּאֶפֶן מִקְיָף, כְּפִי שְׂדָה עַל-יְדֵי רֵיחַ בְּלִבָּד, אֲלָא גַם) בְּאֶפֶן פְּנִימִי בְּהַגּוּף וּבְ"עֶשֶׂר" הַכּוֹחוֹת הַפְּנִימִיִּים.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This stems from the Yechida within the soul as it is entirely one with the Singular One above—"Yechida L'Yachd'cha." Even more so, it is rooted in the very essence of the soul, as it is completely one with G-d's Essence, "Israel and the Holy One, Blessed Be He, are entirely one."	וְיֵשׁ לוֹמֵר, שֶׁזֶה בָּא מִבְּחִינַת "יְחִידָה" שֶׁבְּנִשְׁמָה כְּפִי שֶׁהִיא דְּבָר אֶחָד עִם "הַיְחִיד" שֶׁלְּמַעְלָה – "יְחִידָה לְיַחְדָּךְ", וַיִּתְּרָה מִזֹּו – מַעְצָם הַנִּשְׁמָה ("לָהּ") כְּפִי שֶׁהִיא דְּבָר אֶחָד עִם עֲצֻמּוֹתוֹ וַיִּתְּבָרָה, "יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשַׁא-בְּרִיךְ הוּא כֹּלָא חֵד" – שֶׁהִיא נִעְלָה הֵן מִן הַמְּקִיפִים וְהֵן מִן הַפְּנִימִיִּים, וְלָכֵן יֵשׁ בְּכַחוֹ לַחֲבֵרָם וּלְאַחְדָם, אֶת כָּל הַחֲמִשָּׁה שְׁמוֹת יְחִיד בְּגָלִי.
This concept is revealed through Torah (as it is known that "through Torah, it is revealed how 'Israel and the Holy One, Blessed Be He, are entirely one'"). In Torah as well, these two dimensions and their unification exist [just as the two levels in Torah—the Ten Commandments and the "Eleven" (Anochi, the singularity beyond the ten), and the 22 letters of the Torah that connect them]: the revealed Torah (Nigleh) represents life-force (inner vitality), while the inner dimension of Torah (Pnimityut HaTorah) is like fragrance (Makif)—"the secrets of its reasons and the depths of its mysteries."	וְעָנִין זֶה נִפְעַל בְּגָלִי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה (כִּידוּעַ** שְׁעַל-יְדֵי אוֹרֵיתָא מִתְגַּלָּה אִיךְ שִׁי'יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשַׁא-בְּרִיךְ הוּא כֹּלָא חֵד"), אֲשֶׁר גַּם בַּתּוֹרָה יֵשֶׁן ב' דְּרָגוֹת אֵלּוּ וְחִבּוּר שְׁנֵיהֶם [עַל-דֶּרֶךְ ב' הַדְּרָגוֹת בַּתּוֹרָה ד'עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת וְאֶחָד עֶשְׂרִי ('אֲנֹכִי', מִיּוֹחַד שְׁבַעֲשָׁרָה), וְכ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁמַחֲבָרוֹת אוֹתָם]: נִגְלָה דְּתוֹרָה חֵיּוֹת (פְּנִימִיּוֹת), וְפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה - רֵיחַ (מְקִיף), "tiao טַעְמִיָּה וּמִסְתַּר צְפוּנוּתֶיהָ
The revealed dimension of Torah (Nigleh) connects the revealed dimension of the soul with the revealed dimension of G-d; similarly, the hidden dimension of Torah (Pnimityut HaTorah) connects the hidden dimension of the soul with the hidden dimension of G-d.	שִׁי'גָלִיָּא דְּאוֹרֵיתָא מְקַשְׁרֵת אֶת 'גָּלִיָּא דְּנִשְׁמָה*** עִם 'גָּלִיָּא דְּקְדוּשַׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסִתִּים וְאוֹרֵיתָא מְקַשְׁרֵת אֶת 'סִתִּים דְּנִשְׁמָה עִם 'סִתִּים דְּקְדוּשַׁא "בְּרִיךְ הוּא
Through the unification of both aspects together (as alluded to in "Chaya Mushka"), by the power of the Essence (which transcends both the revealed and hidden), they become one entity in a revealed way—so that even the hidden dimensions of Torah, the soul, and G-d, up to His very Essence, are fully revealed within the revealed aspects of G-d, Torah, and the soul.	וְעַל-יְדֵי חִבּוּר שְׁנֵיהֶם יְחִיד ("חֵיָּה מוֹשְׁקָא") -** בְּכַח הַעֲצָם (שֶׁלְּמַעְלָה מִגָּלִיָּא וְסִתִּים) – נִעְשִׂים הֵם מְצִיאוֹת אַחַת בְּגָלִי, שְׁגַם 'סִתִּים דְּתוֹרָה, 'סִתִּים דְּנִשְׁמָה, וְסִתִּים דְּקְדוּשַׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד עֲצֻמּוֹתוֹ וּמַהוּתוֹ וַיִּתְּבָרָה, בָּאִים בְּגָלִי מִמֶּשׁ, בְּגָלִיָּא דְּקְדוּשַׁא-בְּרִיךְ הוּא, 'גָּלִיָּא דְּתוֹרָה, "וְגָלִיָּא דְּנִשְׁמָה

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This is hinted at in the opening verse of Parshat Mishpatim—<i>"And these are the ordinances that you shall place before them"</i>. The word <i>"Tasim"</i> (תשים) "not only means "place", but also "treasure"—indicating that the inner dimension of Torah (which in itself is hidden and concealed) is now revealed openly (<i>"Ve'eleh"</i>), to the point that it is "before them"—fully accessible, like a prepared table, ready to be received by each person.	ובלשון הכתוב בריש פרשת משפטים – "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", שגם "תשים" מלשון סימה (ואוצר) שבתורה – פנימיות התורה (שמטעמה עצמה היא סתומה וגנוזה) נמצאת באפן גלוי ("ואלה"), עד באפן של "לפניהם", לפנימיותם, כשלחן הערוך ומוכן "].לאכול לפני האדם
(י)	
Based on this, we can understand the unique power received to bring about the new development that was added after 22 Shevat—that even the world (which corresponds to "ten") will become fully prepared and fit to receive the revelation of "eleven" (which transcends the world), making this world a dwelling place for G-d in ultimate perfection, with the true and complete Redemption.	על-פי-זה יובן הכח שמקבלים לפעל את החדוש שנתוסף לאחר כ"ב שבט – שגם העולם ("עשר") יהיה מוכן ומכושף לקבל את הגלוי ד"אחד עשר" (שלמעלה מעולם), דירה לו יתברך בתחתונים בתכלית השלמות, בגאולה האמתית והשלמה.
This happens through the revelation of the very essence of a Jew's soul—which is entirely one with G-d's essence (<i>"Yisrael and the Holy One, Blessed Be He, are entirely one"</i>)—within the ten inner faculties of the soul.	על-ידי זה שעצם הנשמה ד'יהודי (שהיא 'כלא-חד' עם עצמותו יתברך) נמצאת בגלוי ב'עשר' כחות הנפש הפנימיים שלו.
This is hinted at in the name of the departed soul, as well as in the date itself—22 of the 11th month, as previously explained.	כמרמז בשם הנפטרת, נוסף לרמז במספר היום – כ"ב לחדש אחד עשר, כנזכר לעיל (סעיף-ח).
As a result, this gives the Jew the power to influence the world, even within the entire chain of creation (which is structured around "ten"), bringing down and revealing the level of "eleven"—<i>"You are One and not in the count."</i>	הרי-זה נותן לו גם את הכח לפעל בעולם, עד בכל סדר ההשתלשלות (שמסתבטא ב'עשר'), את ההמשכה והגלוי ד"אחד עשר", 'אנת הוא'. יחד ולא בחשבון

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This ultimately transforms the entire world—the "lower realm" in its very essence—into a true dwelling place for G-d, where His very Essence resides.	כָּה שְׁכַל הָעוֹלָם – תַּחְתּוֹנִים מֵצֵד עֲנִיָּם הֵם – יְהִיָּה דִירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ, לּוֹ לְעֶצְמוֹתוֹ
(יא)	
Based on what was mentioned earlier, we can understand why this new development (of 22 Shevat) is specifically expressed in connection with (the passing of) the daughter of the Rebbe, the leader of our generation:	עַל-פִּי הַנֶּזְכָּר לְעִיל יוֹבֵן מִדּוּעַ חֲדוּשׁ זֶה (דְּכ"ב שְׁבֵט) מִתְבָּטָא דּוֹקָא בְּנוֹגֵעַ לְ(הַסְתַּלְקוּתָהּ שֶׁל) בִּתּוֹ שֶׁל כְּבוֹד-קִדְשֵׁת מוֹרֵי-וְחָמֵי אֲדָמוֹ"ר נָשִׂיא דּוֹרְנוּ
Just as in the redemption from Egypt, our sages taught that "In the merit of righteous women of that generation, Israel was redeemed from Egypt," so too, regarding the future redemption, about which it is said, "As in the days of your exodus from Egypt, I will show you wonders," it will come about in the merit of the righteous women of that generation.	כָּשֶׁם שֶׁבִּגְאֻלַּת מִצְרַיִם, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ-ז"ל שֶׁבִּשְׂכָר נָשִׁים צִדְקָנוֹת שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּנוֹגֵעַ לְהִגְאֻלָּהּ הָעִתִּידָה לְבוֹא (שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי־יָמִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֶנּוּ נִפְלְאוֹת"), שֶׁתִּהְיֶה בִּשְׂכָר וּבְצִדְקוֹת נָשִׁים צִדְקָנוֹת שֶׁבְּאוֹתוֹ הַדּוֹר
This is especially emphasized according to the teachings of the AriZal, who explains that the final generation of exile is a reincarnation of the generation that left Egypt.	וּבִפְרָט עַל-פִּי הַמְבֹאֵר בְּכֵתָבֵי הָאֲרִי"ז לִשְׁהַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּגִלוֹת הוּא גִלְגּוּל שֶׁל דּוֹר יוֹצְאֵי מִצְרַיִם
This is one of the reasons for the special dedication of the Rebbe, the leader of our generation, in the education and guidance of Jewish women and girls in all aspects of Judaism, Torah, and mitzvot, including the study of Chassidus and spreading its wellsprings outward.	שֶׁזֶהוּ מֵהַטְעָמִים לְהַשְׁתַּדְּלוֹתוֹ הַמֵּיחֲדָת שֶׁל כְּבוֹד-קִדְשֵׁת מוֹרֵי וְחָמֵי אֲדָמוֹ"ר נָשִׂיא דּוֹרְנוּ בַּחֲנוּךְ וְהַדְרָכָה דְּנָשִׁי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֲנִיְי הַיְּהוּדוּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ, כּוּלִּל – בְּלִמּוּד הַחֲסִידוּת וְהַפְצַת הַמַּעֲיֵנוֹת חוּצָה
Since we are the final generation of exile and the first generation of Redemption, the work of Jewish women and girls is most crucial, as the Redemption comes in their merit.	כִּי לְהִיּוֹתוֹ הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן לְגִלוֹת וְהַדּוֹר הָרִאשׁוֹן לְגִאֻלָּהּ, נוֹגֵעַ אַז בִּיּוֹתֵר עֲבוּדָתָן שֶׁל נָשִׁי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּצִדְקוֹתֵן בָּאָה הִגְאֻלָּהּ
If this applies to all Jewish women and girls, it applies even more so to the daughter of the Rebbe, the leader of our generation, who was raised and educated by him.	וְאִם הַדְּבָרִים אֲמוּרִים בְּנוֹגֵעַ לְכָל נָשִׁי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-אַחַת-כַּמָּה וְכַמָּה בְּנוֹגֵעַ לְבִתּוֹ שֶׁל נָשִׂיא דּוֹרְנוּ עֲצָמוֹ, שֶׁנִּתְחַנְכָּה עַל-יְדֵי נָשִׂיא דּוֹרְנוּ

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

Even after her passing, her influence continues, especially since many Jewish girls are named after her, and by living according to her example, they demonstrate her living spirit and follow in her ways as the daughter of the Rebbe, the leader of our generation.	ואף לאחר הסתלקותה נמשכת השפעתה, ובפרט שכמה וכמה מבנות ישראל נקראות על שמה, ועל-ידי הנהגתן מראות הן דגמא חייה, כנשמות חיות בגופים חיים, שהן התחברו ברוחה ועל-פי הוראותיה, ובדגמתה (כבתו של נשיא דורנו).
Based on this, we can say that after 22 Shevat (the day of her passing), the final stage in preparing the world as a dwelling place for G-d was accomplished, ushering in the Redemption, since this ultimate state is brought about specifically through the merit of Jewish women and girls.	על-פי-זה יש לומר הטעם לכה שאחרי כ"ב שבט (יום הסתלקותה של בתו) נפעל השלב האחרון בהכנת העולם (כדירה לו יתברך בתחתונים) לגאולה, כי שלמות ענין זה נעשה על-ידי ובשכר נשי ובנות ישראל.
(יב)	
The unique role and virtue of Jewish women and girls in the work of making the world a dwelling place for G-d (the union of ten and eleven) will be understood by first adding further explanation to what was mentioned earlier regarding this mission.	מעלתן של נשי ובנות ישראל בהעבדה של עשית דירה לו יתברך בתחתונים (ההתאחדות דעשר ואחד עשר) תובן בהקדים תוספת באור בהאמור לעיל אודות העבדה דעשית דירה בתחתונים.
Since our sages use the phrase "a dwelling place in the lower realms", it is understood that we can grasp its meaning by comparing it to the dwelling place of a person in this world—which is itself a reflection of G-d's dwelling above.	כיון שחכמינו ז"ל משתמשים בלשון "דירה בתחתונים", מובן שנתן להבין את תכן הדבר על-ידי השוואתו לדירת האדם למטה [[שנשתלשל מעבן הדירה למעלה].
It is obvious that a dwelling can exist in a space simply prepared for habitation, yet its true completion is when it becomes a beautiful and refined home, adorned with fine furnishings, for our sages teach: "Three things broaden a person's mind: a beautiful home, a beautiful wife, and beautiful vessels."	רואים בפשטות שאף-על-פי שדירה יכולה להתבטא במקום מסים שמכשיר לדירת האדם בלבד, הרי שלמות הדירה היא – כאשר זו דירה נאה עם כלים נאים, עד ששלשה מרחיבין דעתו של אדם, אלו הן, "דירה נאה ואשה נאה וכלים נאים".

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

In other words, a dwelling consists of two essential aspects: (1) It exists solely to serve its occupant—every part of the home is completely dedicated to the needs of its inhabitant. (2) It enhances the person's experience, bringing a sense of beauty and broadening their perspective.	כלומר, שְׁבִדִּירָה בְּפִשְׁטוּת יִשְׁנָם ב' עֲנִיִּים: (א) הַדִּירָה בְּטִלָּה לְגַמְרִי לְבַעַל הַדִּירָה שְׂדֵרָה בָּהּ. כָּל פְּרִטֵּי הַדִּירָה (כְּדַבְעִי) מְשַׁמְשִׁים אוֹתוֹ, וּבִזְהָ מִתְבַּטָּאת כָּל מְצִיאוֹתָם. (ב) הַדִּירָה נֶאֱחָה מִרְחִיבָה דַּעְתוֹ שֶׁל אָדָם.
Similarly, it is understood regarding “a dwelling place in the lower realms” that its completion is only when it becomes a beautiful dwelling with beautiful furnishings. In addition, the Jewish person himself should behave in it in a pleasant and refined manner, as befits Kneset Yisrael – “a beautiful wife”.	כְּמוֹ-כֵן מוֹבֵן בְּנוֹגַע לַדִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים: שְׁלֵמוֹת הַדִּירָה הִיא דוֹקָא כְּשֶׁהִיא "דִּירָה נֶאֱחָה" עִם "כָּלִים נְאִים", נוֹסֵף לָכֵן שֶׁהַיְּהוּדִי עֲצֻמוֹ מִתְנַהֵג בָּהּ בְּאִפֻּן "נֶאֱחָה" (כְּרֹאוּי לְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל - "אִשָּׁה נֶאֱחָה").
This means that beyond merely transforming the lower realms into a dwelling place for G-d, in a way that is required according to the letter of the law, one must also make it a beautiful dwelling.	כְּלוּמָר: בְּנוֹסֵף לָכֵן שְׁעוֹשִׂים מִהַתְּחִתּוֹנִים דִּירָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא בְּאִפֻּן הַמִּכְרָח עַל-פִּי שְׁוִירַת "הַדִּין, עוֹשִׂים אוֹתָהּ גַּם "דִּירָה נֶאֱחָה".
This aligns with the halachic ruling that everything done for the sake of G-d should be of the best and most beautiful quality. If one builds a house of prayer, it should be more beautiful than his own residence, and similarly for all mitzvot—"This is my G-d, and I will glorify Him."	כְּפִסְק־דִּין הַלְכָּה: "בְּכָל דְּבַר שֶׁהוּא לְשֵׁם הָאֱלֹהִים הַטוֹב שֶׁיְהִיָּה מִן הַנֶּאֱחָה וְהַטוֹב, אִם בְּנֵה בֵּית "תְּפִלָּה יְהִיָּה נֶאֱחָה מִבֵּית יְשִׁיבָתוֹ וְכו'.
As the verse states, “This is my G-d, and I will glorify Him”, which our sages explain as meaning: Beautify yourself before Him with mitzvot—build a beautiful sukkah, a beautiful lulav, and so forth.	זֶה אֱלֹהֵי וְאֶנְהוּ, הַתְּנֵא לְלִפְנֵי בְּמִצְוֹת, עֲשֵׂה "לְלִפְנֵי סִכָּה נֶאֱחָה וְלוּלָב נֶאֱחָה וְכו'.
In the same way, this concept applies to the overall mission of making the world a dwelling place for G-d, which must be done in a beautiful and refined manner.	וְעַל-דֶּרֶךְ-זֶה מוֹבֵן בְּנוֹגַע לְכָלִּלּוֹת הָעֲבוּדָה דַּעֲשִׂית דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים, שְׁצָרִיכָה לִהְיוֹת בְּאִפֻּן "שֶׁל "דִּירָה נֶאֱחָה".
This beauty does not only affect the perfection of the world itself, but it also brings joy to the “Owner” of the dwelling—G-d Himself, as our sages say, “A beautiful home broadens a person's mind.”	וְזֶה נוֹגַע לֹא רַק לְשִׁלְמוֹת הַתְּחִתּוֹן, אֲלָא גַּם לְבַעַל הַדִּירָה – "דִּירָה נֶאֱחָה מִרְחִיבָה דַּעְתוֹ שֶׁל אָדָם הָעֲלִיּוֹן" כְּבִכּוּל.
(יג)	

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

The explanation of this:	וְהַבְּאוּר בָּזָה
The complete fusion and unification of ten (עשר) and eleven (אחד עשר) that is accomplished through our actions and service (as this is emphasized on the tenth day of the eleventh month, and in complete revelation on the 22nd of Shevat) brings about a novelty that did not exist before.	שְׁלֵמוֹת הַחֲבוּר וְהִיחִיד דְּעֵשֶׂר וְאֶחָד עֵשֶׂר שְׁנַעֲשָׂה עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ וְעִבּוּדֵינוּ" (כְּפִי שְׂזָה בְּהַדְגָּשָׁה בְּיוֹם עֲשִׂירִי בְּחֹדֶשׁ אֶחָד עֵשֶׂר, וּבְשְׁלֵמוֹת הַגָּלוּי - בְּכ"ב שְׁבָט) פּוֹעֵלֶת חֲדוּשׁ, שֶׁלֹּא הָיָה לִפְנֵי זֶה
This is why the complete and ultimate redemption—when the world becomes a dwelling place for G-d and His infinite light is revealed in this physical world—is dependent on our actions and service throughout the duration of exile.	וְלִכֵּן הַגָּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה - כְּשֶׁתִּהְיֶה] שְׁלֵמוֹת הָעֵנָן דְּדִירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַחְתּוֹנִים (גָּלוּי אֹרֶן אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם-הַזֶּה הַגִּשְׁמִי"), שְׁעֵשֶׂר נַעֲשָׂה מְצִיאוֹת אַחַת עִם אֶחָד עֵשֶׂר - [תְּלוּי בְּמַעֲשֵׂינוּ וְעִבּוּדֵינוּ כָּל זְמַן מִשְׁךְ הַגָּלוּת
From the perspective of the revelation of “eleven” (which is beyond creation), the only way for the lower realm to receive it is through nullification of its existence—as seen when the souls departed at Mount Sinai due to the overwhelming divine revelation.	מִצַּד הַגָּלוּי דְּאֶחָד עֵשֶׂר" מַעַד-עֲצָמוֹ הַדֶּרֶךְ שֶׁהִתְחַתּוֹן יוֹכֵל לִקְבֹּל זֹאת הוּא עַל-יְדֵי בְטוּל ("מְצִיאוֹתוֹ) (פְּרִיחָה נִשְׁמָתָן)
On the other hand, from the perspective of the revelation of “ten” (which operates within creation), the lower realm can only unite with the divine to the extent that is within the structure of existence, but not with G-d as He is beyond creation (“eleven”).	מִצַּד הַגָּלוּי דְּעֵשֶׂר" מַעַד-עֲצָמוֹ הִתְחַתּוֹן מִתְאַחֵד אֲמָנָם עִם אֱלֹקוֹת, אֲבָל רַק עִם הַדֶּרֶגָּא שֶׁהִיא בְּעֶרְךָ הַבְּרִיָּאָה, לֹא עִם אֱלֹקוֹת שְׁלֵמָה (מִהַבְּרִיָּאָה) אֶחָד עֵשֶׂר
Through our service in refining and purifying the lower world, we bring about a transformation: that even the lower realms (“ten”) by their very nature become a dwelling place for G-d, not only for levels of divinity that are relative to creation, but even for that which is beyond creation—reaching all the way to G-d’s essence.	עַל-יְדֵי עֲבוּדַת הָאָדָם לְמִטָּה בְּזָכוֹךְ וּבְרוּר הִתְחַתּוֹן, פּוֹעֵלִים, שֶׁגַּם הִתְחַתּוֹנִים (עֵשֶׂר) מִצַּד עֲנִיָּנִים הֵם יִהְיוּ דִירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא רַק לְהַדְרָגוֹת בְּאֱלֹקוֹת שֶׁהֵם בְּעֶרְךָ לְעוֹלָם, אֲלָא גַם לְאֱלֹקוֹת שֶׁלֹּא בְּעֶרְךָ, עַד לְעֲצָמוֹת וּמֵהוּת
As a result, beyond merely creating a dwelling place for G-d, the lower realm itself becomes one with Him—as the created existence itself is revealed to be nothing other than the true existence of G-d.	וְנוֹסֵף עַל "דִּירָה לּוֹ יִתְבָּרַךְ", גַּם – דְּבַר אֶחָד כְּבִיכּוֹל עִם הוּא יִתְבָּרַךְ (הַיֵּשׁ הַנִּבְרָא עֲצָמוֹ הוּא הַיֵּשׁ הָאֲמִתִּי).

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This novelty is not only in creation—that through the service of the lower realms, creation can receive a level of divinity that is beyond the world—but also in G-dliness itself.	וחדוש זה אינו רק בבריאה - שעל-ידי עבודת התחתונים יכולה הבריאה לקבל אלקות שאינה בערך לעולם - אלא גם באלקות כביכול.
As explained in Chassidus, through man's service of Torah and mitzvos in this world, two things are accomplished:	כמבאר בחסידות, שעל-ידי עבודת האדם בתורה ומצוות בתחתונים נפעלים שני ענינים:
(A) The divine light that is beyond the world and, by itself, cannot be received in creation (which is why there was a tzimtzum, a concealment) is drawn into the worlds in such a way that they become nullified before it and receive the light.	(א) האור האלקי שהוא שלא בערך לעולם ומעד-עצמו אינו יכל להתקבל בעולם (שלכן הי' הצמצום), נמשך בעולמות באפן שמתבטלים במציאותם ומקבלים את האור.
(B) A new divine light is drawn and revealed from G-d's very essence, which is beyond even the original divine light that filled the void before creation.	(ב) נמשך ומתגלה אור חדש מעצמותו ומהותו יתברך, שלמעלה מהאור שהי' ממלא מקום החלל.
Moreover, through the service of making this world a dwelling place for G-d, G-d's own delight and longing is fulfilled—for He desired to have a dwelling place in the lower worlds.	ויש לומר יתרה מיו - שעל-ידי העבודה דעשית דירה בתחתונים, מתמלא התענוג והתשוקה בעצמותו יתברך כביכול - שנתאנה הקדוש-ברוך-הוא להיות לו יתברך דירה "בתחתונים"
This "desire" exists specifically within His very essence.	שהנתאנה" הוא דוקא בעצמותו יתברך.
From these two ideas, two essential points emerge regarding the person who serves G-d and the manner in which he must serve to make this world His dwelling place.	ויש לומר, שמב' ענינים אלו נובעות שתי נקודות שצריכות להיות באדם העובד ובאפן העבודה דעשית הדירה בתחתונים.
From the first concept (the novelty regarding creation), the primary focus of the service is transforming physicality in the lower worlds, which conceal G-d's light, so that they become vessels capable of revealing G-dliness.	מצד הענין הראשון (החדוש לגבי הבריאה) מתבטא עקר העבודה בהפיכת הדברים הגשמיים בתחתונים (בענין הסתר אורו יתברך) שיהיו כלים מכשרים לגלוי אלקות
This is done by making tefillin from physical parchment, tzitzis from physical wool, and similar acts. In general, this creates a dwelling place for G-d, a space that is suited for divine revelation and the	על-ידי עשית תפלין מקלף גשמי, ציצית מצמר (גשמי וכו'), ובכללות דירה לו יתברך, מקום מכשר לגלוי אלקות והשראת השכינה, עד - לעצמותו יתברך.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

resting of the Shechinah—even for G-d's very essence.	
This corresponds to the first aspect of a physical dwelling—that the home is completely nullified to the one who dwells in it.	ועל־דרך הענין הראשון הנזכר לעיל בְּדִירָה בְּפִשְׁטוּת, שֶׁהַדִּירָה בְּטִלָּה לַגִּמְרִי לְבַעַל הַדִּירָה [שָׁגַר בְּדִירָה].
From the second concept (the novelty regarding G-d), an additional aspect is introduced: The service must not only build a dwelling but make it a beautiful dwelling, filled with beautiful vessels that expand the consciousness of the one who dwells in it.	מִצַּד הָעֵנִין הַשֵּׁנִי (הַחֲדוּשׁ לְמַעַלָּה) מִתּוֹסֵף שֶׁהַעֲבוּדָה צְרִיכָה־לִּהְיוֹת לְבָנוֹת דִּירָה נָאָה וְכָלִים נְאִים, אֲשֶׁר מְרַחֲבִין דַּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם, כְּנִזְכָּר־לְעֵיל.
This corresponds to the second aspect of a physical dwelling—that beyond just serving the owner, the beauty of the home and its vessels enhance and expand his experience.	ועל־דרך הענין השני בְּדִירָה: גּוֹסֵף לָךְ שֶׁפֶּלַי עֲנִיֵּי הַדִּירָה בְּטָלִים לְבַעַל הַדִּירָה, הִרִי הַדִּירָה [נָאָה וְכָלִים נְאִים מְרַחֲבִין דַּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם].
(יד)	
According to the above, we can understand the connection between this concept and the role of Jewish women and girls.	על־פי הַנִּזְכָּר לְעֵיל תּוֹבֵן הַשִּׁיכוֹת דֶּהַנִּזְכָּר לְעֵיל עִם נָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל.
It is evident in a physical home that the primary factor in the beauty and elegance of the dwelling and its vessels—both physically and spiritually—is dependent on the woman, the "mainstay of the home."	רוֹאִים בְּפֶעַל בְּדִירָה בְּפִשְׁטוּת, שֶׁעֶקֶר הַגּוֹי וְיִפִּי הַדִּירָה וְהַכָּלִים - הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת - תָּלִי בְּאִשָּׁה, עֶקֶרֶת הַבֵּית.
As it is well known, the concept of "beauty" (and the power to create beauty) is uniquely found in the woman—"a beautiful woman," "a beautiful and kind bride." To the extent that a woman is identified with beauty, for "a woman is only for beauty"—a spiritual beauty that manifests into physical beauty.	וְכִידוּעַ שֶׁהָעֵנִין שֶׁל נָאָה (וְהַכֹּחַ לַעֲשׂוֹת נָאָה) יִשְׁנוּ בְּמִיחָד בְּאִשָּׁה - "אִשָּׁה נָאָה", "כָּלָה נָאָה וְחִסּוּדָה". עַד שֶׁ"אֵין הָאִשָּׁה אֶלָּא לִיפִי" - יִפִּי בְּרוּחָנִיּוֹת שֶׁמִּמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשֵׁל בִּיפִי בְּגִשְׁמִיּוֹת.
Similarly, in the spiritual service of making the world a dwelling place for G-d, an essential part of the work to ensure that the dwelling is a "beautiful dwelling" with beautiful vessels depends on Jewish women and girls.	וַיֵּשׁ לומר שֶׁזֶה מִשְׁתַּלְשֵׁל מִזֶּה שֶׁכְּמוֹכֵן הוּא בְּעֲבוּדָה דַּעֲשִׂית דִּירָה בְּתַחֲתוֹנִים, אֲשֶׁר בְּנָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל תָּלִי חֵלֶק עֲקָרִי מִן הָעֲבוּדָה לַעֲשׂוֹת שֶׁהַדִּירָה תִּהְיֶה "דִּירָה נָאָה" עִם כָּלִים "נְאִים".

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This is particularly emphasized in the three fundamental mitzvot upon which the entire Jewish home stands—	וכמדגש במיוחד בג' המצוות העקריות שעליהן נשען כל בית ישראל
Lighting the candles of Shabbat and Yom Tov,	הדלקת נרות שבת קדוש ויום טוב
Ensuring kashrut in food and drink,	כשרות האכילה ושתייה
Observing the laws of family purity (Taharat HaMishpacha).	וטהרת המשפחה
These mitzvot form the acronym "Chein" (חנ)—grace, beauty, and splendor—since they not only create a dwelling place for G-d in the world but ensure that it is a beautiful dwelling, filled with elegant vessels, imbued with the beauty (both spiritual and physical) of kashrut, purity, and holiness.	ראשי-תבות "החן" (חן – יופי ונוי), שמצוות אלו פועלות שיהיה (נוסף לדירה לו יתברך בתחתונים בכלל) – "דירה נאה" וכלים נאים, חדורים ביפי (רוחני וגשמי) של כשרות, טהרה וקדושה
Similarly, in the matter of educating children, which establishes the foundation of life for every person, it is evident that their education depends on the mother.	ועל-דרך-זה בענין חנוך הבנים והבנות שזה מעמיד את יסוד החיים של כל אדם, רואים בפעל, שהחנוך שלהם תלוי באם
Especially in the education and guidance of young children, and the younger they are, the more it depends on the mother.	ובפרט החנוך וההדרכה של ילדים קטנים, וככל שקטן יותר, הרי-זה תלוי באם יותר
From the youngest age, she instills in them the vitality and spirit of Judaism, upon which they grow into sons and daughters engaged in Torah and mitzvot, both spiritually and physically, in a beautiful and pleasant manner.	היא מחדירה בהם מעת היותם קטנים מאד את החיות והרוח של היהדות, שעל יסוד זה גדלים בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותיה, בשלמות ברוחניות ובגשמיות - באפן נאה ויפה
That is to say, in addition to ensuring that children engage in Torah and mitzvot in the ordinary way, the mother instills in them a sense of pleasure and warmth.	כלומר, שנוסף לכך שהילדים יהיו עוסקי תורה ומצוות על-דרך הרגיל, מחדירה בהם האם את התענוג והחמימות
With the delicacy and love that are uniquely inherent in the nature of Jewish women and girls, she ensures that their involvement in Torah and mitzvot is in a manner that is beautiful and good.	עם העדינות והאהבה שישנן במיוחד בטבען של נשי ובנות ישראל) שהעסק בתורה ומצוות יהיה באפן נאה וטוב
So much so that one can point at them and say: "This is my G-d, and I will glorify Him."	כה שיכולים להצביע עליהם ולומר: "זה א-לי ואגדלו"

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This is evident, for example, in the beautiful custom of Jewish mothers singing to their young children, even when they are still in the cradle, about how Torah is the best, sweetest, and most beautiful thing.	כְּנֶאֱמָה - לְדַגְמָא - בְּהַמְנִיחַ הַטּוֹב שֶׁל אֲמָהוֹת-יְהוּדִיּוֹת לִנְגֵן לִילְדֵיהֶם הַקְטָנִים בְּיוֹתֵר עוֹד בְּהִיוֹתָם מוֹטְלִים בְּעִרְסָה – שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַדָּבָר הַכִּי טוֹב, הַכִּי מְתוֹק, הַכִּי יָפָה.
This influences the child even as they grow older.	שֶׁזֶה מְשַׁפֵּיעַ בִּילְד – גַּם לְאַחַר שֶׁמִּתְבַּגֵּר.
As it says: "Even when he grows old, he will not depart from it."	(גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסוּר מִמֶּנָּה)
This instills within them an inner love and appreciation for all matters of Torah and mitzvot.	אֲהָבָה וְיִקָּר פְּנִימִי כָּלפִי כָּל הָעֲנִינִים בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת.
(טו)	
The idea of instilling beauty ("na'eh") in the home and in all matters of Judaism is openly seen in the mitzvah of lighting Shabbat and Yom Tov candles.	אֵת הָעֲנִין שֶׁל הַחֲדָרֹת יִפִּי (נֶאֱמָה) בְּהַדִּירָה וּבְכָל עֲנִינֵי יְהוּדוּת - רֹאִים בְּגִלּוֹי בְּמִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵרוֹת שַׁבָּת קֹדֶשׁ וְיוֹם-טוֹב.
Through a Jewish woman and girl lighting a sacred candle in honor of Shabbat and Yom Tov with a blessing, she instills in the home light, warmth, and beauty ("na'eh") of holiness.	עַל-יְדֵי זֶה שֶׁאִשָּׁה וּבַת מִיִּשְׂרָאֵל מְדַלִּיקוֹת נֵר קֹדֶשׁ לְכַבּוֹד שַׁבָּת וְיוֹם-טוֹב בְּבִרְכָּה – הִיא מַחֲדִירָה בְּבֵית אֹר, חֵם וִיפִי (נֶאֱמָה) שֶׁל קֹדֶשׁ.
This light illuminates and beautifies the entire home and all its members—including the husband and children—with "a mitzvah is a candle, and Torah is light," all matters of Torah and mitzvot.	שֶׁמֵּאִיר וּמִיָּפָה אֵת כָּל הַבֵּית, וְכָל בְּנֵי הַבֵּית – גַּם אֵת הַבַּעַל וְהַבָּנִים – עִם "נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר", כָּל עֲנִינֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת.
This begins with the fact that by lighting the Shabbat candles, she brings in the holiness of Shabbat before the entire household (whereas the husband's evening prayer and Kiddush follow afterward).	מִתְחִיל מִכָּה שֶׁעַל-יְדֵי הַדְּלָקַת נֵרוֹת שַׁבָּת הִיא [מְכַנִּסָּה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ לִפְנֵי כָּל בְּנֵי הַבֵּית (וְיִרָק לְאַחֲרֵי-מֶכֶן בָּאָה תְּפִלַּת עֶרְבִית וְהַקְדִּישׁ שֶׁל [הַבַּעַל]).
The innovation of Shabbat and Yom Tov candles is that they bring about a "beautiful dwelling" ("dirah na'ah") in a visibly manifest way.	וְהַחֲדוּשׁ בְּנֵר שַׁבָּת וְיוֹם-טוֹב הוּא – שֶׁזֶה פּוֹעֵל שִׁיָּהִי "דִּירָה נֶאֱמָה" בְּאֶפֶן גָּלִי לְעֵינֵי בָּשָׂר.
Everyone can see how the home becomes illuminated and beautiful with the radiance of the candle.	כָּל-אֶחָד וְאֶחָד יָכֹל לִרְאוֹת אִיךָ שֶׁהַדִּירָה נִעֲשִׂית מוֹאֲרֵת וְיָפָה עִם הַנֵּר הַמֵּאִיר.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

One can say that this is one of the reasons why the 248 positive commandments (corresponding to the 248 limbs of the King) together with the two hands (the two general pillars of love and awe, which instill completeness in mitzvah observance) are numerically equivalent to "ner" (candle).	וַיֵּשׁ לומר, שְׁזָהוּ אֶחָד מִן הַטַּעֲמִים לְכָךְ שָׂרַמְ"ח מְצוּת עֲשֵׂה (רַמְ"ח אַבְרִין דְּמַלְכָּא) עִם ב' הַיָּדִים (שְׁנֵי הָעַמּוּדִים הַכְּלָלִיִּים שֶׁל אֲהָבָה וַיִּרְאָה, שְׁמַחְדִּירִים שְׁלֵמוֹת בְּקִיּוֹם הַמְצוּת) הֵם "בְּגִימְטְרִיא נֵר".
For in the lighting of the candle, the completeness of mitzvah observance is openly revealed, making a "beautiful dwelling" ("dirah na'ah") for the Holy One, Blessed Be He, in this world.	כִּי בְהַדְלָקַת נֵר מִתְבַּטָּאת בְּגִלּוּי הַשְּׁלֵמוֹת דְּקִיּוֹם כָּל הַמְצוּת, לַעֲשׂוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "דִּירָה נָאָה" בַּתְּחִתּוֹנִים.
(טז)	
Additionally, this is also hinted at in the name of the departed, "Chaya Mushka," which signifies vitality and the fragrance of spices (as mentioned earlier in section 9).	וְלְהוֹסִיף שְׁזָה מְרֻמָּז גַּם בְּשֵׁם הַנִּפְטָרַת "חַיָּה מוֹשְׁקָא", שְׁמוּרָה עַל חַיּוֹת וְרִיחַ בְּשָׂמִים ((כְּנֻזְכָּר-לְעֵיל סְעִיף-ט).
For there to be a "beautiful dwelling" ("dirah na'ah"), there must be vitality in the home—it must be a "living dwelling" ("a lebedike shtub"), as vitality is an addition to the essence of the thing itself.	בְּכַדִּי שְׁתִּהְיֶה "דִּירָה נָאָה" נִדְרָשׁ שְׁתִּהְיֶה חַיּוֹת בְּדִירָה, שְׁתִּהְיֶה "דִּירָה חַיָּה" (א לַעֲבֻדֵיקָע שְׁטוּב) (שְׁחַיּוֹת הִיא בְּהוֹסְפָה לַעֲצָם מְצִיאוֹת הַדְּבָר).
Even more so, there must be a pleasant fragrance—a good and beautiful scent, both spiritually and physically—that adds further beauty to the dwelling (similar to the enhancement that comes from the light of the candles).	וַיִּתְּרֶה מִיֹּז – שְׁיִרְגֵּשׁ שֵׁם רִיחַ בְּשָׂמִים - רִיחַ טוֹב וְנָאָה, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁמוֹסִיף יוֹתֵר נוֹי בְּדִירָה (עַל-דֶּרֶךְ הַהוֹסְפָה שְׁבָאָה עַל-יְדֵי אוֹר הַנִּרוֹת).
This idea is emphasized even more on Shabbat, which is associated with pleasure, and similarly, on a spiritual level, a "beautiful dwelling" depends on both "Chaya" (inner vitality and inner strengths) and "Mushka" (encompassing faculties, up to the "Yechidah" of the soul—the aspect of pleasure, "na'eh").	וְעִנֵּן זֶה הוּא בְּהַדְגָּשָׁה יִתְּרֶה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁעִנֵּנוּ הוּא עֲנֵג, וְעַל-דֶּרֶךְ-זֶה גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת הָעֵנִינִים, שֶׁ"דִּירָה נָאָה" תִּלְוֶה בְּכָךְ שְׁתִּהְיֶה הֵן הָעֲבוּדָה ד' חַיָּה – חַיּוֹת פְּנִימִית וְכוחות פְּנִימִיִּים, וְהֵן הָעֲבוּדָה ד' מוֹשְׁקָא – הַכוחות הַמְקִיפִים, עַד ("יְחִידָה" שְׁבִנְפֻשׁ, עִנֵּן הַתַּעֲנוּג נָאָה).
This results in the dwelling not only being a place for the Divine Presence in general (where it is nullified before G-d), but it also becomes a "beautiful dwelling."	שְׁזָה פּוֹעֵל, שְׁנוֹסֵף לְהִיּוֹתָה "דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים" בְּכָלֵל (שֶׁהִיא בְּטֵלָה לוֹ יִתְבָּרַךְ), נַעֲשִׂית "דִּירָה נָאָה".

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

(Just as in the simple sense, the pleasant fragrance of "Mushka" ensures that the entire home is permeated with a good and pleasing scent, expanding and elevating the atmosphere.)	כפי שזוה גם בפשטות הענין, שהריח הנאה של "מושקא" פועל שבכל הבית יהיה ריח ורוח (נאה).
This is a beauty that revives the soul, as the soul derives pleasure from it, and it expands the consciousness of man.	נוי כזה אשר משיב את הנפש והנשמה נהנית ממנו, וזה מרחיב דעתו של אדם.
(This effect is particularly intensified when combined with the Shabbat and Yom Tov candles.)	(ובפרט ביחד עם נרות שבת קדש ויום-טוב).
This instills a new light and renewed vitality in the entire household and the entire home, extending even to the entire world and all levels of existence.	אור חדש וחיית חדשה בכל בני הבית ובכל הדיירה כלה, עד – בכל העולם כולו ובכל סדר ההשתלשלות.
Including and beginning—from the pleasure and delight of the True Master of the Dwelling, the Holy One, Blessed be He (Who "desired" to have a dwelling in the lower realms),	כולל ומתחיל – מהנאה ותענוג אצל בעל הדיירה האמתי, הקדוש-ברוך-הוא (שנתאנה" שיתיה" לו דירה בתחתונים),
until the perfection of the light of Moshiach and the spirit of the King Moshiach, in the true and complete redemption, which comes in the merit of the righteous women of Israel, as mentioned above.	עד – השלמות של "אורו של משיח" ו"רוחו של מלך המשיח", בגאולה האמתית והשלמה, שבאה בשכר נשים צדקניות בישראל, כנזכר לעיל.
Accordingly, it can be said that the addition of 22 Shevat (which represents "eleven" in double measure) includes not only the unification of "ten" and "eleven" (from the tenth day of the eleventh month to the eleventh day of the eleventh month)—establishing a dwelling for G-d in the lower realms in general—but also introduces a second level of "eleven."	ועל-פי-זה יש לומר, שההוספה דכ"ב שבט (אחד עשר בכפלים) כוללת, שנוסף לכהן שנעשה היחוד ד"עשר" ו"אחד עשר" (יום עשירי בחדש אחד עשר, עד יום אחד עשר בחדש אחד עשר) – "דירה בתחתונים" בכלל – מוסיף האחד עשר השני.
This second "eleven" ensures that the dwelling is not just a dwelling but a "beautiful dwelling" ("dirah na'ah"), which expands the consciousness of the Supreme Being, so to speak.	שהדיירה נעשית "דירה נאה", שמרחיבה דעתו של אדם העליון.
And it can be said that through this ("making a beautiful dwelling" that expands the consciousness of the Supreme), the unification of "ten" and "eleven" is further emphasized.	יש לומר שעל-ידי זה (שעושים "דירה נאה" שמרחיבה דעתו של אדם) מתדגשת עוד יותר ההתאחדות ד"עשר" ו"אחד עשר".

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

For in addition to the idea that the dwelling is nullified before and secondary to the Holy One, Blessed be He, the dwelling in the lower realms also introduces a new and expansive revelation, even Above, so to speak.	כִּי נֹסֵף לָךְ שֵׁ"דִירָה" (הַבְּטָלָה וְטַפְלָה) לֹא יִתְבָּרַךְ, הָרִי הַדִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים מוֹסִיפָה וּמַחֲדִּשֶׁת הַתְּרַחֲבוֹת חֲדָשָׁה אֶפְלוּ לְגַבִּי לַמַּעֲלָה כְּבִיכּוֹל.
(יז)	
From this, a lesson is derived for the women and daughters of Israel in general, and especially for the emissaries (Shluchos) of the Rebbe, my father-in-law, the leader of our generation, who have gathered here from all corners of the world at the International Conference of Shluchos:	מִזֶּה יִשְׁנוּ הַלְמוּד לְנָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל, וּבְמִיָּחָד – לְהַשְׁלִיחוֹת תַּחְיִינָה דְּכַבּוּד קָדְשֵׁת מוֹרֵי וְחֻמֵּי אֲדָמוֹ"ר נָשִׂיא דוֹרְנוּ שֶׁהִתְאַסְפוּ כָּאֵן מִכָּל קְצוֹי תֵּבֵל בְּכַנוּס הַשְּׁלִיחוֹת הָעוֹלָמִי
In addition to the fact that every Jew has a mission from the Holy One, Blessed be He, to make the world a dwelling place for Him (as has been explained many times in detail), women and daughters of Israel have a unique mission—to ensure that this dwelling is a "beautiful dwelling" ("dirah na'ah") with "beautiful vessels" ("kelim na'im").	נֹסֵף לָךְ שֶׁלְכָל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ שְׁלִיחוֹת מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת דִּירָה לֹא יִתְבָּרַךְ בְּתַחְתּוֹנִים (כְּמִדְבָּר כְּמָה-פְּעָמִים בְּאַרְכָּה), יֵשׁ לְנָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁלִיחוֹת מִיָּחָד לַעֲשׂוֹת "שְׁתִּיהָ זֶה" דִּירָה נְאֻהָ עִם "כֵּלִים נְאִים".
This begins with fulfilling and strengthening the three primary mitzvos given specifically to women in their private homes: the kashrus of food and drink, family purity, and the lighting of Shabbat and Yom Tov candles—including the effort that even young girls (once they reach an age of understanding) should light these candles (before their mother, so that she can assist them).	הַחֵל עַל-יְדֵי קִיּוּם וְחֻזּוֹק ג' הַמִּצְוֹת הַנִּזְכָּרוֹת לַעֲלֵל שְׁנֵתָנוּ לָהֶן בְּמִיָּחָד בְּדִירָתָן הַפְּרִטִית, כְּשֵׁרוֹת הָאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְנִירוֹת שַׁבָּת קָדֵשׁ וְיוֹם-טוֹב, כּוֹלֵל – הַהִשְׁתַּדְּלוּת שֶׁגַּם יְלָדוֹת קִטְנוֹת (מִשְׁהִגִּיעוּ לְיָדֵי הַבְּנָה) יְדַלִּיקוּ נִירוֹת אֵלּוּ (לִפְנֵי אִמָּן, בְּכַדִּי שֶׁהֵאֵם תּוֹכֵל לְסַיֵּעַ 'לָהֶן כֹּ).
Similarly, they should influence additional women and daughters of Israel to strengthen their observance of these mitzvos.	וְכִמוֹכֵן – לְהַשְׁפִּיעַ עַל נָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל נֹסְפוֹת שֶׁאֵין הֵן יְקִיָּמוּ וְיַחֲזִיקוּ אֶת הַמִּצְוֹת הָאֵמוּרוֹת
In general, they have a primary role and responsibility, as well as the privilege, of making the world a dwelling for the Holy One, Blessed be He—a "beautiful dwelling" with "beautiful vessels"—as it is written: "And they shall make for Me a Sanctuary, and	וּבְכָלֵלוֹת - מוֹטֵל עֲלֵיהֶן חֵלֶק עֲקָרִי - בְּאַחֲרִיּוֹת וְהַזְכוֹת דְּעִשְׂיַת דִּירָה לֹא יִתְבָּרַךְ בְּתַחְתּוֹנִים, "דִּירָה נְאֻהָ" עִם "כֵּלִים נְאִים" – "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִתִּי בְּתוֹכָם", בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, הַחֵל בְּעֲצָמָן וּבִבְתִּיחָן שְׁלֵהֶן

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

I shall dwell within them"—within each and every Jew, beginning with themselves and their own homes.	
They must turn their homes into a Mishkan (dwelling place) and Mikdash (Sanctuary) for G-d—a home of Torah, prayer, and acts of kindness (as has been discussed many times).	לְעִשׂוֹתָם מִשְׁכָּן וּמִקְדָּשׁ לַה', בֵּית תּוֹרָה תְּפִלָּה (וּגְמִילוּת חֲסִדִּים) (כַּמְדָּבָר כַּמָּה-פְּעָמִים).
And in particular, this should be a Mishkan and Mikdash that is beautiful.	וְכֵן גַּם לַחֲנֹךְ אֶת יְלִדֵיהֶן וּבְנֵי הַבֵּית – כְּרֹאוּ לְ"מִשְׁכָּן" וּ"מִקְדָּשׁ" לַה', וּבִפְרָט "מִשְׁכָּן וּמִקְדָּשׁ נָאֵה".
This includes bringing into the home, and into every room of the home, elements of Torah, prayer, and acts of kindness. Likewise, ensuring that every child in the home has in their personal possession: a Chumash (and other Torah books), a Siddur, a Tzedakah box, and—ideally—even a personal small Tanya.	כּוֹלָל – עַל-יְדֵי זֶה שֶׁמְכַנְּסִים בְּבֵית, וּבְכָל חֶדֶר בְּבֵית – עֲנִיִּים שֶׁל תּוֹרָה, תְּפִלָּה וּגְמִילוּת חֲסִדִּים, וְכַמוֹכֵן לְוֹדָא שְׁלֵכֵל יֶלֶד בְּבֵית יְהִיָּה בְּרִשׁוֹתוֹ הַפְּרָטִית: חוּמָשׁ (וּסְפָרֵי תּוֹרָה אֲחֵרִים), סִדּוּר, קַפֶּת-צְדָקָה, וְיָמָּה טוֹב – גַּם תִּנְיָא קָטָן פְּרָטִי.
More broadly, committing to increase and strengthen the field of education for the sons and daughters of Israel, starting from the youngest of children (as mentioned above).	וּבְכָלִּלוּת – לְקַבֵּל הַחֲלָטוֹת טוֹבוֹת לְהוֹסִיף וּלְחַזֵּק אֶת הַשָּׂדֶה דְּחִנוּךְ בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, הַחֵל מִקְטָנֵי (קִטְנִים) (כַּנֶּזְכָּר-לְעֵיל).
Most importantly, especially in our generation, and particularly for the Shluchos, inspiring additional women and daughters of Israel in all matters of Torah, mitzvos, and Judaism—spreading Torah and Yiddishkeit in all three pillars of Torah, service (avodah), and acts of kindness, as well as spreading the wellsprings outward.	וְעוֹד וְגַם זֶה עֹקֵר - בִּפְרָט בְּדוֹרֵנוּ זֶה, וּבְמִיחָד – אֲצֵל הַשְּׁלֻחוֹת תַּחְיִינָה – לְהַשְׁפִּיעַ עַל נָשִׁים וּבָנוֹת נוֹסְפוֹת, בְּכָל עֲנִיֵּי תּוֹרָה וּמִצְוֹת וִיהוּדוּת, הַפָּצַת הַתּוֹרָה וְהִיהוּדוּת, בְּכָל שְׁלֹשֶׁת הַקְּוִיִּם שֶׁל תּוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוּת חֲסִדִּים, וְהַפָּצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה.
Especially since we have the power from my father-in-law, the Rebbe, the leader of our generation, and from his synagogue, study hall, and house of good deeds (where we are gathered now), where he devoted himself for the last ten years of his life in this world to Torah, service, and acts of kindness, with emphasis on all three of these pillars and the spreading of the wellsprings outward.	וּבִפְרָט כְּשֵׁיִשְׁנוּ הַכֹּחַ מִכְּבוֹד-קִדְשֵׁי מוֹרֵי וְחַמֵּי אֲדָמוֹ"ר נָשִׂיא דוֹרֵנוּ, וּמִבֵּית הַכְּנֻסֶת וּבֵית הַמְדָּרֵשׁ וּבֵית מַעֲשִׂים טוֹבִים שָׁלוּ (שָׁבוּ אֲנוּ נִמְצָאִים כְּעַתָּה), שֶׁשָּׁם הוּא עָסַק בְּעֶשֶׂר שָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת בְּחַיָּיו חִיּוֹתוֹ בְּעֹלְמָא דִּין בְּתוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוּת חֲסִדִּים, וּבְהַדְגָּשָׁה - בְּכָל שְׁלֹשֶׁת הָעֲנִיִּים, וּבְהַפָּצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה.

The Rebbe
22nd of Shevat
כ"ב שבט - ה'תשנ"ב

**In connection with the fourth yahrzeit-hilula of the righteous Rebbetzin,
 Chaya Mushka, may her soul be in Eden, may her merit shield us**

This continues afterward through each and every person, always increasing in holiness, even after that, growing and adding in light.	וְזֶה נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי כֵן עַל-יְדֵי כָל אֶחָד וְאַחַת, וּבְאִפְסוֹ דִּמְעָלִין בְּקִדְשׁ, גַּם לְאַחֲרֵי זֶה, וְהוֹלֵךְ וּמוֹסִיף וְאוֹר.
Above all, in our time—the final moments before the Redemption—awakening themselves and all Jewish women and daughters about the great merit they have to bring the true and complete Redemption immediately, for it will come in the merit of the righteous women of this generation, as mentioned above.	כּוֹלֵל וְעֶקֶר – בְּזִמְנֵנוּ זֶה, הִרְגָּעִים הָאֲחֵרוֹנִים לְפָנֵי הַגָּאֻלָּה – לְעוֹרֵר אֶת עַצְמָן וְאֶת כָּל נָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל גּוֹדֵל הַזְכוּת דְּנָשִׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִבְיֹא אֶת הַגָּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה תַּכְף וּמִיד מִמֶּשׁ, שֶׁבָּאָה בְּשֹׁכֵר נָשִׁים צְדִיקָנוֹת שֵׁשׁ בְּדוֹר, כִּנְזָכֵר-לְעִיל.
(יח)	
May it be His will—and this is the most essential of all essentials—that this be fulfilled in actuality, immediately and without delay. Especially as we emerge from the 22nd of Shevat, "Through You, Israel shall be blessed"—that in the merit and righteousness of the women of Israel, all of Bnei Yisrael shall finally be redeemed in the true and complete Redemption.	וְיִהְיֶה רְצוֹן - וְהוּא הָעֶקֶר מִכָּל הָעֲקָרִים - שֶׁכֵּן תִּהְיֶה לָנוּ בְּפֶעַל, וְתַכְף וּמִיד מִמֶּשׁ, וּבִפְרֹט בְּבֹאֲנוּ מִכ"ב שֶׁבֶט, "כִּי יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל" – שֶׁבְּזְכוּת וּבְשֹׁכֵר נָשִׁים צְדִיקָנוֹת, יִגָּאֲלוּ כָּבֹד כָּל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּגָּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה.
"And they shall awaken and rejoice, those who dwell in the dust," among them my revered father-in-law, the Rebbe, and his departed daughter, together with all the righteous men and women and all souls in general.	וְהִקְיִצוּ וְרָנְנוּ שִׁכְנֵי עָפָר, וּבִתּוֹכָם – כְּבוֹד-קִדְשֵׁי מוֹרֵי וְחֲמֵי אֲדָמוֹ"ר וּבִתּוֹ הַנִּפְטָרָה, עִם כָּל הַצְדִּיקִים וְהַצְדִּיקָנוֹת וְכָל הַנִּשְׁמוֹת בְּכָלל.
And together with all of Bnei Yisrael who are presently souls in bodies—for long, good years, with healthy souls in healthy bodies—shall transition, without any interruption at all, into eternal life in the true and complete Redemption through our righteous Moshiach.	וּבְיַחֲד עִם כָּל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְצְאִים עַכְשָׁיו נִשְׁמוֹת בְּגוֹפִים – לְאַרְיֻכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, נִשְׁמָה בְּרִיאָה בְּגוֹף בְּרִיא – עוֹבְרִים, בְּלִי שׁוּם הַפְסֵק כָּלל, לְחַיִּים נְצִחִים, בַּגָּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ.
And immediately, without delay, with absolute simplicity—right now!	וְתַכְף וּמִיד מִמֶּשׁ, וְלָכֵל לְרֹאשׁ – תַּכְף וּמִיד מִמֶּשׁ בְּפִשְׁטוֹת מִמֶּשׁ.